2/2021

ĽUBEĽSKÉ NOVINY

2. polrok 2021

V nedeľu podvečer 5.12.2021 k nám do ulíc zavítal Mikuláš, ktorého sprevádzal anjel a čert. S týmto nápadom prišla Obecná rada mládeže s pomocou Janky Mlynarčíkovej a Ditky Štěchovej a samozrejme s pomocou ústretového pána starostu Erika Gemzického.

pokračovanie na str. 22

MILÍ SPOLUOBČANIA, ČITATELIA ĽUBEĽSKÝCH NOVÍN!

COVID-19, opatrenia, testovanie, očkovanie, lockdown, obmedzenia... v tomto období asi najčastejšie slová, ktoré rezonujú v spoločnosti. Áno, aj v tomto roku pandémia COVID-19 prevládala na Slovensku a značne to ovplyvnilo aj dianie v našej Ľubeli. Pocítili sme to nielen v spomalení úradných krokov v rozbehnutých projektoch, ale aj v nestabilite finančného zabezpečenia našej obce zo strany štátu. Nový rozpočet, ktorý sme schválili, je postavený zodpovedne ako vyrovnaný s dôrazom na ďalší rozvoj. Ťažko je začínať niečo nové, niečo nové plánovať, keď sme nevedeli a nevieme, v akej kondícii bude štátna „kasa", a tiež bolo zastavených veľa dotačných výziev. Aj napriek tomu sa nám podarilo opäť niečo vytvoriť, hoci obmedzene a v pomalšom tempe. Som rád, že nám bola pridelená aspoň dotácia zo Žilinského samosprávneho kraja a doplnili sme mobiliár - lavičky, stojany na bicykle a smetné koše pri detskom a multifunkčnom ihrisku. Vybudovala sa nová ulička smerom k ihrisku, ktorá spája dve časti obce,

vyčistili sme okolie cintorína v južnej časti, kde

vzniká urnový hájik a tiež sme zrekonštruovali prípojku vody a elektriny. V letných mesiacoch sme zaviedli brigádnickú činnosť, kde sme našim mladým dali priestor na realizáciu. Aj takto sa porobili, takpovediac, drobné veci - vyčistenie kanála, natretie brány a časti plota na cintoríne. Na dvoch autobusových zastávkach

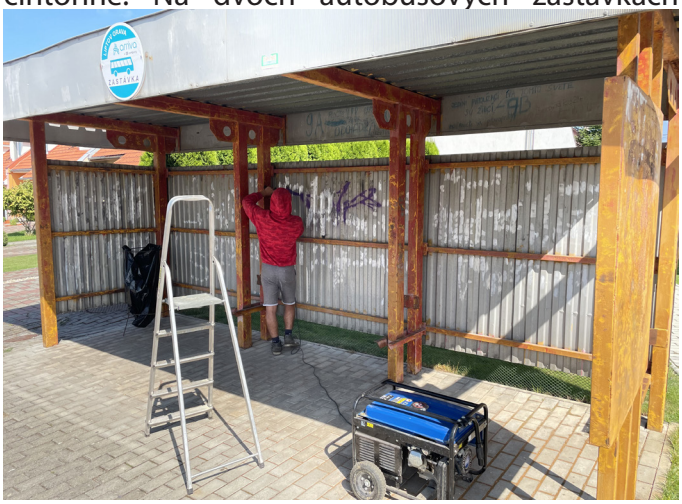

sa vymenilo staré sedenie za nové a boli nanovo natreté.

Most, ktorý je na ceste za novým cintorínom a

nachádza sa na hranici katastrov Kráľovskej Ľubele a Liptovských Kľačian, bol značne podmytý a začala sa prepadávať cesta. Keďže most nemá majiteľa, tak sme spoločne so starostom Liptovských Kľačian spojili sily a dali to do poriadku. My sme pomohli bagrom, susedia z Kľačian zabezpečili kamenivo.

Keď už spomínam cestnú problematiku a viete, že dlhodobo bojujem za kompletnú rekonštrukciu cesty I. triedy od Ľubele do Liptovského Mikuláša, tak mnohí sa ma pýtate, kedy sa konečne už začne s prácami. V súčasnosti prebieha verejné obstarávanie a práce by sa mali začať v marci 2022. Toto mi potvrdil aj pán minister dopravy a výstavby SR A. Doležal. Áno, aj mňa hnevá, že to tak dlho trvá a už po približne štyroch rokoch príprav a

projektovania odrátavam dni, kedy sa reálne začne robiť. Ale zmena vlády, koronakríza a aj zdĺhavé úradné postupy či výrazná byrokracia urobili svoje - časový sklz. Vždy, keď idem tou cestou, tak v duchu nadávam, že už včera bolo neskoro. Verím však, že takto o rok už budeme jazdiť po novej ceste.

V letných mesiacoch došlo k uvoľneniu opatrení v súvislosti s covidom, a tak sa spoločenský život v obci mohol opäť nadýchnuť. A veru sa nadýchol, chvalabohu, poriadne - urobilo sa množstvo podujatí, o ktorých sa dočítate na ďalších stranách. Ale musím spomenúť, a je to skvelé, že sa do diania v obci zapájajú aj miestne podniky - pred športbarom na ihrisku rozvoniavali grilované špeciality a v kaviarni pri kultúrnom dome boli aktivity pre naše deti a mládež.

Stojíme na prahu najkrajších sviatkov roka. Bohužiaľ, pandemická situácia nedovolila našim divadelníkom priemiérovať novú divadelnú hru, ktorú pripravujú. Ale veríme, že pokiaľ to situácia dovolí, tak sa v priebehu budúceho roka stretneme a spoločne sa zabavíme na novej komédii. Plánujeme však v tomto sviatočnom období zorganizovať tradičný výstup na Viackov. Termín a čas zvolíme podľa počasia, tak vás budeme včas informovať formou miestneho rozhlasu, webovej stránky obce a cez sociálnu sieť.

Milí priatelia, nezadržateľne sa blíži koniec roka, čo je aj čas na obzretie sa späť, zhodnotenie uplynulého obdobia. Je to ale aj čas na vytýčenie si nových cieľov, vyslovenie nových prianí. Ja vám z celého srdca prajem, nech je prichádzajúci rok 2022 omnoho lepší, úspešnejší, hojnejší a hlavne zdravší. Nech má človek k človeku bližšie, nech sme voči sebe solidárni, nech sused susedovi vždy pomôže, nech nás nerozdeľuje politika, nech sa vzájomne rešpektujeme a hlavne, nech sa čím skôr vrátia chvíle, aké sme zažívali pred koronakrízou. Všetkým nám, milí priatelia, želám hlavne láskou a dobrom naplnený rok 2022!

Váš

Ing. Erik Gemzický, PhD.
starosta obce

Prajeme Vám vianočné sviatky plné zdravia, pohody a pokoja. Nech sa v roku 2022 naplní nádej na zlepšenie situácie, aby celá naša obec mohla tvoriť spoločenstvo založené na radosti, súdržnosti a vzájomnej pomoci.

ZŠ S MŠ - ŠKOLSKÉ OKIENKO

Projekt „Hurá von", alebo ako sa učíme mimo triedy

Dosiahnuť dobré výsledky v škole nám pomáhajú rôzne stratégie, metódy a otvorená komunikácia a rešpektovanie potrieb všetkých žiakov. Jedným z moderných prístupov vo výučbe, ktorý sme začali v škole využívať, je aj výučba vonku. Keď som objavila projekt „Hurá von", tak som si povedala, že to bude niečo, vďaka čomu sa aj v škole môžeme na časť vyučovania preniesť do prírody, pretože náš školský areál nám to umožňuje a poskytuje priestor na učenie vonku.

Do projektu „Hurá von" som nešla sama. Prihlásili sme sa s kolegyňou Erikou Miklášovou, a povedali sme si: „Ak našu školu vyberú do projektu, tak ja budem šíriť učenie vonku na prvom stupni a Ty na druhom". Podarilo sa, vybrali nás a po absolvovaní jednotlivých vzdelávaní sme informovali ostatné kolegyne a kolegov, čo prináša učenie vonku, aké sú možnosti. Postupne sa k nám dvom pridávajú aj ďalší a skúšajú takto učiť.

Učenie vonku prináša benefity nielen deťom, ale aj nám pedagógom. Kladie dôraz na reativitu, sebaúctu, sebadôveru, podnikavosť, tímovú prácu, sebavedomie, rešpekt a ochranu prírodných zdrojov. Vzdelávanie v prírode je skvelým spôsobom, ako spoznať prírodu. Poskytuje príležitosť na interakciu v oveľa väčších priestoroch ako sú triedy. Vzdelávacie prostredie mimo budovy je veľmi odlišné od prostredia vo vnútri. Ponúka priestor a slobodu skúšať nové, skúmať a experimentovať bez toho, aby nás to obmedzovalo. V skutočnosti sa všetky vzdelávacie ciele dajú dosiahnuť aj v exteriéri školy, čo má vplyv na zlepšovanie zdravia a pohody detí. Spozorovala som aj vyššiu úroveň ich koncentrácie - čerstvý vzduch = svieža myseľ. Žiak, ktorý na hodine potrebuje asistenta učiteľa vzhľadom na jeho zdravotné znevýhodnenie, dokázal pracovať samostatne a počas učenia vonku zažíval väčšie úspechy. Deti vonku môžu behať, kričať a tiež zistiť, čo ich telá a hlasy skutočne dokážu. Priestor je otvorenejší a tým je aj pohyb detí neobmedzenejší. Vonku je menej obmedzení a deti môžu konať slobodne. Môže sa zdať, že učením vonku nebudú naplnené učebné osnovy a vzdelávací plán, ale opak je pravdou. Prispôsobujeme si plány vonkajším podmienkam a pri overovaní vedomostí

sme s výsledkami našich žiakov spokojní.

Môžem iba potvrdiť, že deti sú šťastnejšie, keď sa môžu hrať a učiť vonku, nie iba v dusnej a stiesnenej triede. Pre učiteľa je oveľa jednoduchšie pracovať so žiakom, ktorý si verí a nebojí sa skúšať nové veci. Zároveň teraz, v období obmedzení, je ten správny čas, kedy vyučovanie vonku prospieva samotným deťom a pobyt v prírode je veľmi vhodný, aby sme naplnili odporúčania a vyhlášky, ktoré sa dotýkajú zdravia detí.

Tradičné vyučovacie metódy deti rýchlo omrzia. To je dôvod, prečo sa vzdelávanie vonku stáva čoraz obľúbenejším v našej škole. Outdoorové aktivity nám pomôžu nielen lepšie spoznať a pochopiť svet, ale aj zlepšiť koncentráciu. Vďaka outdoorovému vzdelávaniu sa deti učia kriticky myslieť a porovnávať informácie obsiahnuté v rôznych zdrojoch. Prírodné prostredie a aktivity v ňom podnecujú detskú zvedavosť. Deti majú šancu objaviť svoj potenciál a schopnosti, prírodné prostredie im dodáva energiu a inšpiráciu. Učenie vonku dáva šancu na efektívnejšie učenie, ale aj na dobrú atmosféru, ktorá je v škole taká potrebná!

Mgr. Iveta Kališová

Rovesnícka mediácia

Ďalší projekt, do ktorého je škola zapojená, má názov „Školská a rovesnícka mediácia ako nástroj prevencie šikanovania a ďalších sociálnopatologických javov". Mediácia v školskom prostredí predstavuje možnosť riešenia konfliktov cestou zmierovania. Stavia na budovaní zdravých vzťahov medzi učiteľom a žiakom, učiteľom a rodičom, učiteľmi navzájom, riaditeľom a pedagogickým zborom, žiakmi navzájom. Výsledkom projektu je skupina mediátorov na druhom stupni.

Kto alebo čo sú mediátori? Svojimi slovami o sebe povedali: „Snažíme sa riešiť každodenné problémy a spory medzi žiakmi, možno učiteľmi a žiakmi." Mediátori sú žiaci, ktorí prešli sedeniami a školeniami, počas ktorých sa učili zvládať a riešiť krízové situácie. Cieľom je, aby boli aj v spolupráci s pedagógmi schopní pomôcť svojím rovesníkom pri riešení konfliktov a problémov v škole aj mimo nej. Preto ak majú rovesníci nejaké problémy, alebo potrebujú s niečím pomôcť, môžu osloviť mediátora vo svojej triede. Pedagógovia svojich žiakov v pozícií rovesníckych mediátorov podporujú, aby napredovali a projekt sa tak stal udržateľným na škole.

Mgr. Matej Mika

„Múdre hranie" pre deti v materskej škole

Ani naši najmenší, deti v materskej škole, si nebudú sťažovať na vybavenie hračkami a pomôckami. Podali sme na jar projekt „Múdre hranie" a boli sme úspešní. Získali sme 1 000,- €. Finančné prostriedky budú použité na rozvoj prírodovednej gramotnosti - nákup pomôcok na bádanie, experimentovanie a realizovanie pokusov. Okrem toho zabezpečíme pomôcky, ktoré budú rozvíjať grafomotorické zručnosti so zameraním na rozvíjanie jemnej a hrubej motoriky, na montážne a demontážne činnosti. Predčitateľskú gramotnosť podporíme nákupom nových kníh pre deti vo veku 3 - 6 rokov, pomocou ktorých by sme podnietili tvorivosť, hranie rolí spojené s pohybom, predstavivosťou a fantáziu. V areáli školy máme dopravné ihrisko, ktoré by sme obohatili dopravnými prostriedkami a pomôckami rozvíjajúcimi pohybové schopnosti detí.

Mgr. Iveta Kališová

Čítame radi, alebo ako sme rozšírili školskú knižnicu o nové tituly

Podaním projektu „Čítame radi" sme získali finančné prostriedky v celkovej sume 600,- € na zakúpenie kníh do školskej knižnice. Takto sa nám podarilo obohatiť knižnicu o 84 nových kníh a môžu s nimi pracovať a čítať ich ako najmenší žiaci, tak aj tí straší. Vďaka tomu sme sa snažili upraviť aj školskú knižnicu priestorovo a vybavením. S tým nám pomohla pani Ing. Zuzana Lúčanová, ktorá nám zabezpečila z IKEA Industry nový nábytok – skrinky, komody, stolíky, pohovky, ... za čo veľmi ĎAKUJEME. A tak je knižnica v novom šate a s novými knihami. Využívame ju na vyučovanie slovenského jazyka a literatúry, ale aj na mimoškolské aktivity.

Mgr. Iveta Kališová

„Strašiak" menom Chémia?

O tom, že chémia nie je strašiak, sa žiaci našej školy presviedčajú každý týždeň na prírodovednom krúžku. Počas tohto roka sa žiaci zapojili do Európskej noci výskumníkov spolu s 360 ďalšími školami prostredníctvom vedeckého kuriéra a na chvíľu sa vžili do role vedcov. Počas zábavných popoludní skúmali odtlačky prstov, extrahovali svoju DNA či testovali sliny na prítomnosť látok, ktoré môžeme identifikovať u fajčiarov. Okrem toho zistili, že čierna farba fixiek nie je čiernou a že blesky môžu byť aj v skúmavkách.

Mgr. Martina Hošalová.

Osada Čierny Váh a okolie

V minulom čísle Ľubeľských novín sme Vás pozvali do jedného z najzápadnejších kútov Liptova – do Ľubochnianskej doliny. V tomto čísle našich novín sa naopak pokúsime motivovať Vás k návšteve východnej časti nášho regiónu. Dá sa predpokladať, že každý z nás už mal možnosť v údolí Čierneho Váhu navštíviť niektoré turisticky či historicky zaujímavé miesta. Územie v povodí rieky, ktorá dala meno samotnej osade na jej dolnom toku je však natoľko geograficky rozsiahle, že pokiaľ ste tam nestrávili niekoľkodňovú dovolenku, určite ste nemohli nenavštíviť všetky významné prírodné lokality, technicky zaujímavé stavby či inak turisticky atraktívne zákutia. Jedným z typických znakov tohto územia je aj skutočnosť, že v rámci Slovenska patrí k najmenej osídleným oblastiam.

Stráviť dovolenku v tejto časti Slovenska tak, ako ju z hľadiska trvania a určitých štandardov tykajúcich sa ubytovania a ďalších služieb vníma asi väčšina z nás, nie je také jednoduché. Na ploche od obce Kráľová Lehota na západe a zároveň konci povodia Čierneho Váhu až po už východoslovenskú obec Liptovská Teplička, nad ktorou v objatí severných svahov Kráľovej hole táto rieka pramení, nenájdete jediný hotel klasického typu. Asi 30 kilometrov dlhý úsek v smere východ – západ pozdĺž toku tejto rieky je charakteristický len niekoľkými osadami počítajúcimi nanajvýš niekoľko desiatok duší a opustenými či obývanými horárňami s veľmi sporadickým výskytom či už v samotnom údolí Čierneho Váhu, alebo v doline jeho najvýznamnejšieho prítoku Ipoltice. To isté platí pre asi tridsaťkilometrový úsek od ľudských sídiel na severe v povodí Bieleho Váhu po horný tok Hrona na juhu tejto oblasti.

Práve fenomén urbanizáciou takmer nenarušenej krajiny umožňuje viacmenej ojedinelému návštevníkovi zhliadnuť prezentáciu fauny nebývalej pestrosti. Nad tôňami oboch uvedených riek môžete aj hodiny tráviť pohľadom do prírodného akvária plného pstruhov potočných tak, ako to bolo možné ešte pred niekoľkými desaťročiami na ktoromkoľvek vodnom toku Slovenska. Okrem Vás, ale z oveľa prozaickejších dôvodov, je takéto riečne zákutie zaujímavé aj pre ďalšieho, v povodí našich riek a potokov, stále nie hojného živočícha vydry riečnej. Dostatok rýb, obojživelníkov či hadov a relatívne málo intenzívna hospodárska činnosť v tunajších lesoch je biotopom pre také výnimočné druhy vtákov, akým je napríklad bocian čierny. Ak budete mať šťastie, môžete v šere konárov stáročných bukov aj za bieleho dňa vidieť kráľovnú tunajšej nočnej oblohy sovu lesnú. Na turistickom chodníku, ak ste sa rozhodli o túru len o niečo dlhšiu ako postačuje na konzumáciu bežnej desiaty, určite budete mať možnosť vidieť jeden alebo viac kusov srnčej či jelenej zveri. Jej správanie je tiež atypické, oproti druhom žijúcim v blízkosti väčších ľudských sídiel. Na jednej strane je prirodzene plachá, ale tiež zvedavá a na útek sa spravidla dá, až keď vykonáte pohyb či vydáte zvuk, ktorým sa cíti ohrozená. Dovtedy ochotne pózuje, čo v niektorých momentoch vyznieva, akoby mala záujem, aby ste jej založili účet na niektorej zo sociálnych sietí. Trochu viac adrenalínu môže priniesť stretnutie s medveďom hnedým, no pokiaľ sa tak stane v relatívne prehľadnom teréne s možnosťou ústupového manévru pre obe zúčastnené strany, rozhodne to nemusí skončiť dramaticky.

Klasickú pešiu turistiku môžete vymeniť aj za inú formu aktívneho odpočinku, a to cykloturistiku. Tí náročnejší a fyzicky zdatnejší môžu už od Kráľovej Lehoty začať súperiť s vlastnou vôľou po asfaltovej lesnej ceste cez bývalú lesnícku osadu Svarín až po samotnú osadu Čierny Váh. Tá sa nachádza východne od dolnej vodnej nádrže Čierny Váh na sútoku Čierneho Váhu a Ipoltice prameniacou pod Zadnou hoľou v Nízkych Tatrách. Osada sa prvýkrát

spomína v archívnych dokumentoch z roku 1803 v súvislosti so stavbou kostola, čo znamená, že osídlená bola podstatne skôr.

Keď prejdete povedľa rampy, ktorá je konečnou pre všetkých nadšencov motorizmu, môžete s dohodnutým sprievodcom nahliadnuť do priestorov staničky bývalej čiernovážskej lesnej železnice. Jej výstavba začala v roku 1913 a v troch etapách realizácie projektu bola dokončená v roku 1940. Viedla z Liptovského Hrádku až do Zátureň pod Kráľovou hoľou a so všetkými prípojkami do vedľajších dolín mala dĺžku 109,64 km. So špecifickým rozchodom týchto lesných železníc 760 mm bola druhou najdlhšou železnicou svojho druhu na Slovensku hneď po kysucko-oravskej úvraťovej železnici vo Vychylovke. Definitívne bola zrušená v roku 1972 v dôsledku budovania spevnených lesných ciest a motorizácie pri spracovaní drevnej hmoty.

Letecký pohľad na hornú nádrž Čierny Váh

Z novšej histórie sú zaujímavé vzájomne prepojené vodné diela horná a dolná nádrž Čierny Váh, ako prezentácia vyspelosti československej energetiky spred niekoľkých desaťročí. Aj keď dolná nádrž patrí zdanlivo ku klasickým typom údolných vodných nádrží, technickým riešením a technológiou prevádzky pri výrobe elektrickej energie jej patrí niekoľko slovenských prvenstiev. Svojím inštalovaným výkonom 735,16 MW je najvýkonnejšou vodnou elektrárňou na Slovensku. Zadržiava 3,7 mil. m3 vody a do prevádzky bola uvedená v roku 1981. Raritou je betónový bazén hornej nádrže vo výške 1 160 m.n.m. v lokalite Vyšné Sokoly, pričom spoločne s dolnou nádržou tvoria unikátny systém prečerpávajúcej vodnej elektrárne, pričom je využívaný 427-metrový výškový rozdiel situovania hladín oboch nádrží. Zaujímavosťou je aj skutočnosť, že pri budovaní podzemných potrubí vo svahu Turkovej nedošlo k žiadnej devastácii okolitej prírody.

Wisnerov kostol v osade Čierny Váh

Drevená zvonica s vežovými hodinami

Stále ešte v osade Čierny Váh môžete navštíviť tzv. Wisnerov kostol a lesnícky cintorín, ktorý ho lemuje na skalnom výbežku nad sútok skôr spomínaných riek. Pre dnes už takmer neobývané miesto neobyčajne pôsobí aj drevená zvonica s vežovými hodinami, v ktorých odpočíva a nemá koho stresovať čas. Pod cintorínom Vás informačná tabuľa upozorní aj na pamätný kameň pripomínajúci návštevu tejto osady uhorským palatínom Jozefom v roku 1804. Po opustení týchto historických miest je už len na Vás, či budete pokračovať vľavo po zvršku bývalej lesnej železnice ako vcelku kvalitne upravenom cyklochodníku až do Liptovskej Tepličky, alebo vpravo lesnou asfaltovou cestou údolím toku Ipoltice až do záveru doliny, kde výnimočne stretnete len ojedinelé vozidlá s posádkou pracujúcou v lesnom hospodárstve.

Tak veľa radosti z poznávania, milí čitatelia!

-sm-

ĽUBEĽA, CENA VIACKOVA – ZOSTALI SPOMIENKY...

Obec Ľubeľa žije a žila intenzívnym kultúrnym, spoločenským a športovým životom. Medzi vydarené športové podujatia ešte v predchádzajúcom storočí patrili preteky v zjazdovom lyžovaní „O cenu Viackova". V peknom prostredí **Viackova, Rovne, Buzáka** nad dolinkou **Sucháňa** sa odohrávali neľútostné súboje ľubeľských, ale aj cezpoľných lyžiarov.

Uskutočnilo sa celkom 18 ročníkov. Prvý pretek sa uskutočnil v roku 1978 pod patronátom Socialistického zväzu mládeže, čiže SZM, organizácie združujúcej vtedajšiu ľubeľskú mládež vo veku okolo 18 rokov. Štartovalo sa zo Zadných lúk smerom dolu na Žľaby. Bránky boli lieskové palice, štartovalo sa kývnutím smrekovou vetvou, meralo sa stopkami. Pripomeňme si poradie prvých troch: **Tibor Bubniak Ťušo, Ľubo Kubík Slivek a tretí Laco Kandera.**

Aj ďalšie tri ročníky organizoval SZM na čele s vtedajšou predsedníčkou Ľubou Kubíkovou. V roku 1979 vyhral slalom **Paľo Hrnčiar** a ďalšie ročníky **Laco Kandera a Miro Kubík Šilo.**

Od roku 1982 prešla organizácia pretekov na turistov z TJ Partizán Ľubeľa. Preteky sa podľa snehových podmienok väčšinou konali v polovici februára. Na štartovanie sa zohnali vysielačky, čím sa umožnilo predĺžiť trasy pretekov a uskutočniť trojkombináciu zloženú zo slalomu, obrovského slalomu a zjazdu. Tak sa za dobrých snehových podmienok mohol uskutočniť zjazd z Viackova až dolu pod Buzák, čo je možno aj viac ako kilometer. Samozrejme, čím dlhšie trasy, tým bolo viac roboty s prípravou tratí, chodilo sa šľapať v piatok a sobotu pred pretekmi. V tomto období dva ročníky vyhral **Juro Janičina**, vtedy aj dobrý futbalista, a ročník 1984 **Jano Humený**, bývajúci teraz v Martine.

Kvalita ďalších ročníkov sa zdvihla zohnaním kĺbových slalomárskych palíc a aj zlepšením konkurencie, keď prišli súťažiť trebárs mikulášski

moderní päťbojári. Prejavilo sa to aj v menoslove víťazov, keď v roku 1985 vyhral Ján Bielka a potom dvakrát Stano Haspra, a v roku 1988 Ivan Trajteľ. To už sa meranie časov uskutočňovalo časomierou s fotobunkou, ktorú nezištne zohnal technik pretekov **Jožo Oško.**

Pretekov sa spravidla zúčastňovalo 15 – 25 pretekárov. Po roku 1991, keď **Zdeno Bubniak** sprevádzkoval vlek na Buzáku, začala nová éra pretekov. V tomto období ovládol preteky trikrát po sebe **Ľubo Oško Nerád**, bývajúci teraz v Banskej Bystrici, ale nestratili sa ani ďalší naši rodáci ako **Dano Kandera, Ján Kohút, Ján Gejdoš, Ľubo Kandera, Maroš Hrnčiar...** Zaviedla sa aj súťaž žiakov. V roku 1993 bolo poradie prvých troch v tejto kategórii **Janko Kauza, Peter Krajči a Jurko Bubniak.**

Ale to už pomaly prichádzala derniéra pretekov. Zmenená spoločenská klíma, nevyspytateľnosť počasia, starnutie organizátorov umožnila zorganizovať ešte tri ročníky. V roku 1994 vyhral Dano Belanský, potom Dano Mucko a v roku 1996, „kde sa vzala tu sa vzala", vyhrala Tatiana Greššová.

K pretekom tradične patrilo občerstvenie pod legendárnou mohutnou svrčinou, spojené s opekaním slaniny a prípitkami, čo kto doniesol. A samozrejme, nasledovalo ešte posedenie v kľačianskom pohostinstve a potom v pondelok bolenie hlavy.

Ing. Jano Švec

„DETSKÉ VŠELIČO"

V piatok 16.7. 2021 usporiadala Kaviareň Júlia v spolupráci s Obecným úradom v Ľubeli podujatie pre deti s názvom „Detské všeličo". Účasť na tomto podujatí prekvapila aj samotných organizátorov. O podujatie malo záujem početné zastúpenie detí, rodičov, aj starých rodičov.

Lákadlom bolo nielen pekné počasie, ale aj zaujímavé úlohy pre deti, posedenie so známymi po dlhšej dobe pri nejakej maškrte, ale aj motivácia vyhrať nejakú cenu v tombole.

Deti, ktoré mali záujem, mohli prejsť trasu s ôsmimi úlohami, ktoré pre nich pripravila miestna Rada mládeže pod vedením koordinátoriek projektu Janky Mlynarčíkovej a Dity Štěchovej. Medzi mládežníkmi bola Eliška Oravcová, Tonko Kubík, Alexandra Ošková, Karolína Jančoková. Menovaní mládežníci pomáhali deťom prejsť cez Rozprávkovú ríšu. Hneď na začiatku sa deti ocitli v Perníkovej chalúpke, na-

vštívili Snehulienku a Šípkovú Ruženku. Stretli Vajce na vandrovke, ktoré ich zaviedlo k Siedmim kozliatkam. Rozprávková ríša končila u Popolušky.

Prechádzka cez ríšu bola spojení s plnením úloh. Ak deti splnili úlohy od rozprávkových hrdinov, boli odmenené cukrovou vatou alebo kopčekom zmrzliny z Kaviarne Júlia. K letnej pohode vyhrával známe pesničky z rozprávok a iné detské hity Samuel Krajčí. Počas podujatia si prítomní mohli zakúpiť lístky do tomboly, ktorej hlavnou cenou bola torta. Nakoľko bol veľmi horúci deň, deťom prišlo vhod „mokré prekvapenie". Hasiči z Liptovského Mikuláša premenili, predtým rozprávkovú záhradu, na penovú záhradu. Detská radosť z penovej záhrady nemala konca kraja. Miestami to vyzeralo ako bahenné zápasy, pena zakryla blato, ktoré ostalo po nočnej búrke. Do tomboly prispelo mnoho miestnych rodičov a podnikateľov. Vďaka množstvu cien len málokto odchádzal domov bez ceny. Ceny losovali a vyhlasovali Ninka Slavkovská a Eliška Oravcová.

Skoro v závere podujatia prebehli ešte dve neplánované silové súťaže, kedy si Martina Madliaková, Taňa Feherpataky, Vlasto Lúčan a Marián Matejovie, zmerali svoje sily v páke. Odmena pre víťaza v podobe veterníku z kaviarne putovala do silných rúk Vlasta Lúčana. Zábava pokračovala do neskorých večerných hodín a kto počas dňa vyhladol a mal chuť, mohol si ešte na ohni opiecť špekáčik. Tieto zasponzoroval OÚ v Ľubeli. Akcia mal veľmi dobrý ohlas. Sme rady, že sme mohli pomôcť s jej priebehom a zapojiť sa tak do kultúrneho diania v našej obci.

Za Radu mládeže v Ľubeli
Jana Mlynarčíková a Dita Štěchová

11. ROČNÍK SÚŤAŽE VO VARENÍ GULÁŠU

Putovnú varechu sme po roku oprášili 7. augusta 2021, chceli sme ju posunúť inej organizácii, no nakoniec Únia žien v Ľubeli nenašla pokračovateľa tejto peknej tradície. Keďže sa opatrenia počas epidémie na začiatku augusta uvoľnili, boli sme šťastní, že sa môžeme stretnúť. 13 družstiev súťažilo v nádhernom prostredí záhradkárskej osady. O program pre deti sa postarali Lenka Ošková a Janka Janičinová, škola tanca tiež spríjemnila divákom aj súťažiacim čas trávený na súťaži. Občerstvenie bolo tento rok v režii Kaviarne Júlia, za čo sme im nesmierne vďační. Sprievodným programom bol aj futbalový zápas proti družstvu z Dúbravy, naši chlapci si zaslúžili nesúťažný guláš od členiek Únie žien v Ľubeli, ktorý bol ako každoročne bezkonkurenčný. Množstvo sponzorov nám venovalo ceny do tomboly, o príjemnú atmosféru sa postaral aj DJ Lukáš a moderátorskú premiéru výborne zvládla Peťka Ošková. Cukrová vata od pána Jureka z Malatína mala tiež úspech. O zdokumentovanie sa postaral Ivan Kohút. Porota to mala ako každý rok nesmierne ťažké. Na treťom mieste sa umiestnilo družstvo z Galanty, druhá priečka patrila Žilinčanom a prvé miesto obhájilo družstvo z Liptovských Kľačian. Dokázali, že varenie guľášu je ich doména a tešíme sa na nich na ďalšom ročníku, ktorý veríme, že po období bez kultúrnych a športových akcií v lete 2022 znovu zorganizujeme. Množstvo návštevníkov a súťažiacich nás utvrdilo v tom, že táto letná akcia neodmysliteľne patrí ku kultúrnemu životu v našej obci. Veríme, že sa znovu o rok vidíme.

-em-.

SNP JE AJ PO 77 ROKOCH VEĽMI VÝZNAMNOU UDALOSŤOU PRE SLOVENSKÝ NÁROD

Obyvatelia Ľubele si vážia odkaz SNP, čo dávajú najavo každoročnou pietnou spomienkou pri pamätníku pred kultúrnym domom. 29. augusta 2021, presne v deň výročia SNP, sa zišli opäť, aby si uctili pamiatku padlých.

„Slovenské národné povstanie je aj po 77 rokoch významnou udalosťou, osobitne aj v živote našej obce. Veď Ľubeľa bola jednou z vypálených obcí, čo svedčí o tom, že Nemcom „ležala v žalúdku", lebo obec a jej obyvatelia mali dôležitú úlohu v odboji", pripomenul vo svojom príhovore predseda ZO SZPB v Ľubeli Ing. Stanislav Morong, PhD. Tiež apeloval na nevyhnutnosť pripomínať skutočný a nie skreslený obraz týchto udalostí deťom a mládeži. Na túto myšlienku nadviazal aj starosta obce Ing. Erik Gemzický, PhD., ktorý tiež považuje za dôležité, aby mladí ľudia nevnímali boje v SNP cez optiku počítačovej hry pri teplom čaji v detskej izbe, ktorej súčasťou je používanie zbraní a streľba. Ocenil prítomnosť riaditeľky tunajšej Základnej školy s materskou školou Mgr. Ivety Kališovej a jej snahu o sprostredkovanie skutočného obrazu SNP žiakom školy prostredníctvom rôznych aktivít. Starosta obce pripomenul, že „naša obec je národne a kresťansky orientovaná a veľmi si váži obetu našich predkov v SNP".

Tie správne emócie a predstavy o bojoch v SNP umocnili počas pietnej spomienky aj slávnostné salvy v podaní Ing. Miroslava Tomu so synom. Slávnostnú atmosféru podujatia umocnil prednes básne Barborky Kubíkovej a krásne slovenské piesne prezentované členmi miestneho spevokolu.

Organizátori pietnej spomienky Základná organizácia Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov v Ľubeli a Obec Ľubeľa pozvali všetkých prítomných po skončení oficiálnej časti na neformálne posedenie, v úvode ktorého starosta obce informoval o dodatočnom prevzatí pamätnej medaily Ministerstva obrany SR k 75. výročiu SNP a skončenia druhej svetovej vojny dňa 27. júla 2021. Predseda ZO SZPB a aktívne členky organizácie Božena Šimková a Magdaléna Gejdošová tiež informovali o svojej účasti na pietnych spomienkach pri príležitosti 77. výročia SNP na háji Nicovo v Liptovskom Mikuláši a na Podbanskom, ktorých „sa zúčastnilo 8 členiek, čo predstavuje 42 % členov základnej organizácie". Zároveň S. Morong prítomných požiadal o minútu ticha na vyjadrenie úcty k pamiatke najstaršej zosnulej členke ZO SZPB pani Eve Lúčanovej.

Starosta obce a členovia ZO SZPB sa tiež zhodli na tom, že v prípade priaznivej epidemiologickej situácie bude zorganizovaný autobusový zájazd do obce Kalište, kde je vysadených 101 stromov symbolizujúcich slovenské vypálené obce, vrátane Ľubele, pričom za našu obec je nevyhnutné zasadiť nový stromček.

-mm-

ĽUBEĽSKÝ PÍĽUS SI VYKOPALI DÚBRAVCI

Futbalové ihrisko v sobotu 4. septembra patrilo zrelým pánom. Konal sa prvý ročník futbalového turnaja zrelých pánov o pohár starostu Ľubele – Ľubeľský píľus, ktorého sa zúčastnilo sedem mužstiev – Ľubeľa, Dúbrava, Vlachy, Lipt. Mikuláš, Kvačany, Lúčky a Lipt. Kľačany.

Začiatok turnaja bol o 13:00 a hneď po otvorení starostom obce Erikom Gemzickým a predsedom TJ Partizán Ľubeľa Marianom Matejovie, kde boli predstavené pravidlá, sa začali hrať úvodné zápasy v dvoch skupinách. Ešte predtým pre futbalistov pripravil Športbar Ján Urban „welcome drink", niečo na lepší dych pri behaní na ihrisku. Rozhodovanie zápasov bolo pod ženskou taktovkou dvojice Barborka Tučiaková a Petra Hycláková. O režiu a moderovanie celej akcie sa postarala Janka Mlynarčíková, ktorej organizačne pomohli aj naši mládežníci – Dorotka Matejovie, Eliška Oravcová, Oliver Bubniak a DJ Sam – Samuel Krajči.

Po odohratí zápasov v skupinách, potom postúpili z každej skupiny dva tímy – Ľubeľa, Vlachy a Dúbrava, Lipt. Mikuláš. A pokračovalo sa v turnaji ďalej

pričom v boji o tretie miesto boli úspešnejší futbalisti z Vlách a v susedskom finále zvíťazili v pomere 2:1 hráči Dúbravy nad Ľubeľou. Okrem víťazných trofejí ešte organizátori odovzdali ocenenia: najlepší strelec – Stanislav Vyšný a najlepší brankár – Martin Vyskočáni. Milým prekvapením bola ešte dodatočná cena od starostu Lúčok Branislava Hrbčeka, ktorý venoval neúspešnému finalistovi niekoľko vstupov do Kúpeľov Lúčky.

Potom už pokračovala voľná zábava pri živej hudbe NOVA a posedenie pri chutnom guláši, ktorý futbalistom pripravila miestna Únia žien Slovenska. *„Myslím, že sme všetci, nielen futbalisti, zažili krásne športové sobotné popoludnie. Ľubeľský píľus sa prvým ročníkom stal súčasťou športového diania v našej obci a už teraz sa teším na ďalšie ročníky. Ročníky milých a priateľských stretnutí, kde to nebude len o futbale a športe, ale aj o zábave a pohode,"* uzavrel starosta obce Ľubeľa Erik Gemzický.

-red, foto: I. Kohút, D. Matejovie-

NULTÝ ROČNÍK SÚŤAŽE V NORDIC WALKINGU: OD KAPLNKY KU KAPLNKE

V sobotu 18.9.2021 odštartovala v našej obci nová tradícia, s názvom Od kaplnky ku kaplnke (OKKK). Na štart sa postavilo 34 súťažiacich v 4 kategóriách, ktorí si zmerali sily v športe s názvom Nordic walking. Spolu prešli trať s dĺžkou 6,7 km.

Začiatok trasy bol na ihrisku, pokračovala hore Chríbom, odtiaľ na cintorín, popri prvej kaplnke, súťažiaci sa vyšplhali ku Kľačianskej kaplnke nad kostolom, prešli Ratajkami, pred treťou kaplnkou odbočili a zbehli popri starom cintoríne okolo školy a zamierili znova na ihrisko, kde ich už čakal cieľ. V cieli sa mohli občerstviť pripraveným ovocím a gulášom, ktorý ako vždy perfektne navarila partia okolo Ivky Janičinovej.

Cieľom tejto akcie bolo naučiť správnej technike Nordic walkingu, čo sa podarilo vďaka inštruktorovi Michalovi Chrenkovi. Michal Chrenka vysvetlil teo-

reticky a prakticky základy techniky Severskej chôdze, zameral sa na: vhodnú obuv a oblečenie, výšku nastavenia a správne držanie paličiek, držanie tela, správne našľapovanie pri chôdzi a mnoho iných maličkostí, na ktoré musíme myslieť pri zvládnutí dobrej techniky chôdze. Súťažiaci si mali možnosť vyskúšať aj zakúpiť paličky vhodné pre tento šport.

V neposlednom rade bolo snahou podporiť pohyb našich občanov, ktorý je zvlášť v súčasnej dobe potrebný k dobrému telesnému a mentálnemu zdraviu každého človeka. O tom, že naša súťaž nebola iba prechádzka ružovou záhradou, svedčia slová Michal Chrenka, ktorý po prejdení súťažnej trasy odkazuje všetkým súťažiacim: „Klobúk dolu!“

Únia žien Slovenska v Ľubeli sa chce poďakovať všetkým svojim členkám za aktívny prístup pri usporiadaní akcie, Rade mládeže v Ľubeli, Obci Ľubeľa za vynikajúcu podporu , Stavebninám v Ľubeli za finančnú injekciu, Šport Baru v Ľubeli, že našich súťažiacich nenechali smädných, Futbalovému klubu v Ľubeli za poskytnutie rozlišovacích tričiek, Jurajovi Janičinovi za mäsko na guláš, Janke Oškovej za tvorivý nápad a záverečné dokončenie medailí, Strednej zdravotníckej škole za zapožičanie súťažných čísiel, žiačkam SZŠ v LM Vesne Hynkovej a Petre Hyclákovej za odborný zdravotnícky dozor, Jurajovi Kráľovi ml. za vytvorenie plagátu na našu akciu, Didžejovi Samovi za poskytnutie techniky a iným sponzorom, ktorí nechcú byť menovaní.

-Mgr. Mária Hrbatá, foto: I. Kohút, E. Miklášová-

Výhercovia:
Kategória muži:
1 miesto: Kubík Ľubomír a Žakarovský Peter
čas: 54, 40 min
2. miesto: Patrik Junas
čas: 1 hod. 13, 00 min

Kategória ženy:
juniorky:
1. miesto: Váleková Anna
čas: 1 hod. 04 min.
2.miesto: Kubíková Adelka a Jánošová Nina
čas: 1 hod. 12 min.
3. miesto: Karolína Glončáková
čas: 1 hod. 15 min

kategória od 26- 59 rokov:
1. miesto: Ľubka Kubíková
čas: 55, 05 min
2. miesto: Janka Nemcová
čas: 55, 26 min
3. miesto: Dita Štěchová
čas: 57, 26 min

kategória od 60 a viac:
1. miesto: Želka Podhorová
čas: 1 hod, 13 min 05 sek
2. miesto: Anna Beňová
čas: 1 hod, 13 min a 07 sek
3. miesto: Drahuška Gemzická
čas: 1 hod, 15 min

STRETNUTIE ČLENOV MS SČK

V dôsledku pandemických obmedzení sa po dlhom čase podarilo výboru MS SČK v Ľubeli zorganizovať stretnutie členov. Uskutočnilo sa v kultúrnom dome 25.9.2021 v súlade s dodržaním stanovených protipandemických opatrení.

Už tradične boli na stretnutie pozvaní i dobrovoľní darcovia krvi, MUDr. Elena Hrbčová, Mgr. Marika Kubíková, riaditeľka Územného spolku Liptov (zároveň i naše členky). Z pracovných dôvodov sa stretnutia nezúčastnil starosta obce pán Ing. Erik Gemzický, PhD. Úvod patril Drahuške Gemzickej, ktorá so svojou vnučkou Karolínkou predniesla báseň Anny Olšovskej. Potom sa prítomným prihovorila Mária Kubíková, predsedníčka miestneho spolku. Spomenula zložitú situáciu, v ktorej sa naša spoločnosť nachádza, v súvislosti s pandémiou. Tá vstúpila do každodenného života a ovplyvnila i chod organizácie. Nemohli sme naplno rozvíjať

svoju činnosť. Poslednou spoločnou akciou začiatkom roka 2020 v čase fašiangového obdobia bolo zorganizovanie tradičnej bursovačky.

Počas zhoršujúcej sa pandemickej situácie a vyhlásení núdzového stavu sme sa aktivizovali pri zabezpečení úlohy ako rýchlo získať v tom čase nedostupné rúška, ktoré sa stávali každodennou potrebou. Podarilo sa nám v krátkom čase osloviť ochotné členky ale i nečlenky, o ktorých sme vedeli že vedia šiť, zohnali sme materiál, mnohokrát pomohli i bavlnené plachty a začali sme šiť rúška. V priebehu niekoľkých dní sme ušili viac ako 500 rúšok , čím sme mohli uspokojiť predovšetkým našich starších spoluobčanov. Tešíme sa, že ešte aj dnes môžeme stretnúť spoluobčanov s našim ušitým rúškom na tvári. Nápomocní sme boli obci i pri roznáške respirátorov a jednorázových ochranných rúšok, ktoré obec zakúpila spoluobčanom nad 65 rokov.

V roku 2020 oslávila MUDr. Elena Hrbčová 30 ročné pôsobenie ako obvodná lekárka v obci. V minulom roku nebol priestor na verejné poďakovanie za jej obetavú prácu. Urobili sme tak na spoločnom stretnutí. Uvedomujeme si, že práca lekára je veľmi náročná a zodpovedná, vyžaduje si okrem odbornosti i veľa trpezlivosti, pretože my pacienti sme nároční, často tvrdohlaví, nedočkaví a mnoho krát i nepríjemní. Je preto chvályhodné, že pani doktorka tu zotrvala a ostala verná obci.

V ďalšej časti programu patril priestor dobrovoľným darcom krvi. Prísne opatrenia s cieľom zabrániť šíreniu COVID-19 výrazne ovplyvnili aj samotné darcovstvo. I napriek tomu naši dobrovoľní darcovia krv darovali a tým prispeli k záchrane mnohých ľudských životov. Krv za našu obec darovalo 38 dobrovoľných darcov. Ich mená sme uverejnili v obecných novinách . Na dnešnom stretnutí sme im mohli odovzdať malé upomienkové darčeky a zapísať do Pamätnej knihy nášho spolku. Na tomto mieste chcem upriamiť pozornosť na ocenených darcov Jánskeho plaketami. Nositeľmi bronzovej plakety sa stali Roman Jurščák, Denis Nahálka, Dita Štechová, Mojmír Magerčiak, Patrik Jaško, Juraj Halaj, Stanislava Gregorová, striebornej plakety Štefan Vrbenský a Michal Kubo a zlatej plakety Alino Švec a Ján Oško.

Program stretnutia oživili svojim vystúpením už tradične samotné členky, menovite Hedka Obrcianová a Danka Mihalovičová. Záverom sa predsedníčka poďakovala za spoluprácu a pomoc obci na čele so starostom ale predovšetkým členom ktorí podporujú činnosť organizácie, pretože bez ich podpory by nebola ani organizácia.

-Mgr. Mária Kubíková, predsedníčka-

NAD IHRISKO VZLIETLI ŠARKANY

Dňa 9.10.2021 Obecná rada mládeže pod vedením Dorotky Matejovie zorganizovala „Šarkaniádu“. Konalo sa to na obecnom športovom ihrisku.

Vyšiel nám krásny, slnečný deň. Vietor sme síce nemali,ale ani to nám nebránilo zdvihnúť naše šarkany a dotknúť sa neba. Súťažilo sa v troch disciplínach: súťaž o najdlhší chvost, súťaž o najkrajšie doma vyrobeného šarkana a súťaž o najvyššie lietajúceho šarkana. Ceny boli veľmi pestré a deti potešili. Čakalo ich veľa ďalších stanovísk, koláčiky z kaviarne Júlia a tombola , ktorú si mohol každý kúpiť a ktorá bola veľmi bohatá. Neskôr, ulice Ľubele zasiahla hudba pod zámerom sa vytancovať a ukončiť náš úspešný deň. Ako mládež,sa chceme každému poďakovať,kto prispel k tejto akcii pomocou a kto sa nej zúčastnil. Na našu prvú akciu veríme,že sa to vydarilo a spoločne urobíme ešte mnohé. Tešíme sa.

-text a foto: Obecná rada mládeže-

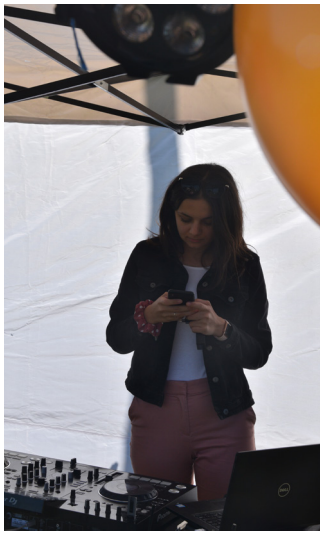

SVETLÁ LAMPIÓNOV

Blikajúce svetlá svetlonosov boli len jedným z prvých znamení, že sa v našej obci chystá niečo tajomné. Nultý Ročník Lampiónového Sprievodu zorganizovali rodičia materskej školy v spolupráci s našou obcou.

A tak sa v pondelok 25.10.2021, týždeň pred Sviatkom všetkých svätých, zišli pred kultúrnym domom deti, rodičia aj starí rodičia. Pre deti boli pripravené súťaže so strašidelným „nádychom" pri veselých bosorkách. Dospelí sa mohli zohriať pri varenom vínku a pochutnať si na sladkom pohostení, ktoré napiekli rodičia detí z materskej školy. Svetielka na lampiónoch sa rozsvietili tesne po zotmení a sprievod sa vydal cez dedinu. Na ihrisku čakali na deti ešte krátke úlohy, ktoré mali preveriť ich šikovnosť. Trasa lampiónového sprievodu končila tam, kde aj začala. Na uzimené detičky čakal teplý detský punč a sladká odmena. Rozžiarené oči detí a spokojnosť v tvárach rodičov hovoria za všetko. Podarila sa vynikajúca akcia, ktorá vyčarila úsmev na tvárach všetkých zúčastnených. Veľké ĎAKUJEM patrí nielen ochotným rodičom, ale aj pani učiteľkám z MŠ za to, že sa zapojili a zapálili svetlo radosti v našich srdciach.

-Mgr. Eliška Čomová, PhD.-

JESENNÁ BRIGÁDA V PARKU

Slnečné počasie neskorej jesene umožnilo členkám Miestneho spolku SČK uskutočniť plánovanú brigádu pri hrabaní lístia v parku pri zdravotnom stredisku.

Brigáda sa uskutočnila dňa 10.novembra a zúčastnilo sa 12 členiek, menovite E. Bubniaková, Z. Kauzová, E. Kubíková, M .Kubíková, D. Mihalovičová, H. Obrcianová, Ž. Podhorová, M. Švecová, I. Turčiaková, M.Turčiaková, E. Urbanová, K. Urbanová, ktoré zareagovali na výzvu výboru MS SČK. Robota im šla veru od ruky. Lístie ubúdalo, vrecia sa rýchlo plnili a dobrá nálada gradovala, keď medzi brigádničky zavítal i starosta obce Erik Gemzický. Urobil pár fotiek, podebatoval s nami a nezabudol ani na pohostenie. Spoločnú fotku pridala i E. Bubniaková. Ani sme sa nenazdali a úloha bola splnená a park čistý, vyhrabaný, pripravený na zimný spánok. Teplý čaj s rumom a syrové korbáčiky nám boli odmenou o ktoré sa postarala ďalšia naša členka D. Gemzická. A na záver nečakaná informácia, o ktorú sa s nami podelila K. Urbanová. Opýtala sa nás: „Viete kto sadil stromy na tomto priestranstve? Bývalé členky Červeného kríža, pravdepodobne v r. 1980 alebo 1981 v rámci Medzinárodného roka mieru." dodala a tak sa zdá, že tradícia pokračuje a park je v súčasnosti v správnych rukách.

-Mária Kubíková, predsedníčka MS SČK-

MIKULÁŠ ZA OKNOM AJ U NÁS V ĽUBELI

V nedeľu podvečer 5.12.2021 k nám do ulíc zavítal Mikuláš, ktorého sprevádzal anjel a čert.

S týmto nápadom prišla Obecná rada mládeže s pomocou Janky Mlynarčíkovej a Ditky Štěchovej a samozrejme s pomocou ústretového pána starostu Erika Gemzického. Aktuálne opatrenia nám nedovolili uskutočniť akciu v plnom pláne, ale ani to nás nezastavilo. Mikuláša privítali deti spoza okienok a bráničiek. Okrem čerta a anjela Mikuláša sprevádzala po uliciach hudba vianočných kolied z rozhlasu. Na každej bráničke čakali čižmičky či už kreslené, plyšové alebo kožené. Z okien a z brán hriali pohľady šťastných detí, slzy vďačných rodičov či starých rodičov. Pre dobré detičky boli prichystané darčeky vo forme sladkých balíkov. Ale dary dostal aj Mikuláš, čert a aj anjel ako napríklad obrázky od detí, perníky, horúce čaje, ktoré pripomínali čaro Vianoc. A pocity? Potešili sme 60 malých, ale aj veľkých srdiečok, ktoré kypeli láskou a vďakou. Preto sme rozhodnutí ako rada mládeže v tomto pokračovať ďalej aj v nasledujúcom roku 2022.

Prajeme každému krásne sviatky plné zdravia, šťastia, lásky, rodinnej pohody, pokoja a Božieho požehnania. Nič nie je dôležitejšie v týchto sviatkoch..

-Obecná rada mládeže Ľubeľa-

NAPÍSALI STE O AKCII NA FB V KOMENTÁROCH...

Jozefína Slavkovská
Chválim,chválim šikovná mládež nebojíme sa ,že nás nebude mať kto zastúpiť💏

Páči sa mi to · Odpovedať · Skryť · Poslať správu · 6 d.

Martina Oleňáková
My sme sa veľmi tešili a ešte raz veľké ďakujeme patrí babám ❤️😊 🤗🥳😈

Drahoslava Gemzicka
Tešíme sa aj my starší-že mládež ľubelská nezahála - je šikovná a aktivuje sa.Želám vela zdravia,Včera moja vnučka sa už nemôhla dočkať Mikuláša-bola rada a tešila sa velmi.Vďaka mládežníci.

Evka Matejovie Budveselova
Mikulas,anjelik a cert boli super,pocity boli neskutočne ❤️ dakujeme moc😊 ✌️

Páči sa mi to · Odpovedať · Skryť · 1 t. · Upravené

Evka Matejovie Budveselova

Alexandra Taboryova

Janina Gazdova
Boli ste úžasný ✌️❤️❤️😊 2

Páči sa mi to · Odpovedať · Skryť · 1 t.

Patrícia Poláková
Super akcia, páčilo sa nám veľmi a tešíme sa na ďalšie skvelé akcie v našej obci. Ešte raz veľké ĎAKUJEME. (Hlavne za naše detičky)😁🥰

Erik Gemzický
Ja takúto netradičnú svojku dám. 🤓 Aj ako richtár, aj ako rodič veľmi chválim aktivitu našich mládežníkov. Ste skvelí a som rád, že vás naša Ľubeľa má. Spríjemnili ste nám adventný čas a potešili ste našich najmenších. Ešte raz, veľké ĎAKUJEM 😉❤️

Lucia Gemzická
Ďakujeme, milý Mikuláš s družinou. Toto sme už všetci tak veľmi potrebovali. Myslím si, že nejednému rodičovi sa roztopilo srdce pri zvuku zvončekov, vianočných pesničiek, ktoré zneli z rozhlasu a pohľade na ten krásny Mikulášsky zázrak, ktorý sa zrkadlil v detských očkách 😊🤗

ORGANIZÁCIA RADY MLÁDEŽE ĽUBEĽA

Sme organizácia mladých ľudí pod vedením skúsenejších. Nazvali by sme sa ako tím, pretože ten aj sme. Spolupráca, komunikácia a kompromisnosť je naším heslom.

Samozrejme, naše začiatky neboli ľahké a za našou prácou je mnoho stretnutí v kaviarni Júlia. Mnohé témy, ako napríklad kto sme, ako sme vznikli, čo nás čaká...boli častokrát nudné a zdĺhavé. Ale vedeli sme si to vždy okoreniť aj niečím príjemným, bowlingom či koláčom. No čo nás naozaj začalo zaujímať bolo, ako môžeme pomôcť MY obci a ľuďom žijúcej v nej. Ako môžeme spríjemniť život tu, spolupracovať s organizáciami, ktoré už boli vzniknuté.

A tak sme na to prišli! Urobili sme akčný plán. Pre vtedajšiu aj terajšiu situáciu sa nedalo toho moc vytvoriť. Najprv sme šli na to zľahka a pomáhali sme druhým organizáciám (na futbale, v kaviarni Júlia,...). Všetci sa rýchlo dozvedeli, že sme ochotní, že nás to baví a že chceme pomáhať. Nakoniec sa z toho stala samozrejmosť a pozývali nás na každú akciu a aj málom sme dokázali pomôcť.

Naše schopnosti sme predviedli aj na našej prvej akcii: Šarkaniáde. Boli sme samostatní, tvoriví a nakoniec to dopadlo na jednotku. Najväčší úspech bola pre nás vďaka od ľudí a šťastné tváre každej generácie. To je to, čo náš motivuje tvoriť ďalej. Vidieť úsmevy na tvárach, vďaky na perách, počuť smiech detí a rodičov, potešiť a porozprávať sa s mladšími aj staršími. Čaká nás ešte bohatá cesta plánov a akcií. Ako organizácia fungujeme už dva roky a myslím si, že po nás ostávajú stopy a ešte len budú ostávať.

Tak už len dodať, že sa teším z nás, teším sa na generáciu po nás.

Lebo tešíme srdcia Vás, milí občania, ale aj naše :-)

ORM Helenka Hollá

ČAS NA VIANOČNÝ ČAS

Čas je veličina, ktorá determinuje naše rozhodovanie, konanie, a určuje limity trvania nami vykonávaných aktivít a činností. Zároveň je to atribút, ktorý vypovedá o úspešnosti nášho úsilia pri dosahovaní vytýčených cieľov. To vedeli a veľmi trefne dokázali vyjadriť aj generácie našich predkov, keď zľudoveli výroky ako: „všetko má svoj čas“ alebo „ je čas prísť a čas odísť“, prípadne „vyčkaj času ako hus klasu“ a im podobné pravdy. Napriek zdanlivej všeobecnosti a univerzálnosti ich možného výkladu majú jedno spoločné. Je to dôraz kladený na skutočnosť, že akékoľvek naše počínanie by malo rešpektovať prírodou, prípadne nami nastavené pravidlá. Nepísané zákony, platné na základe skúseností desiatok, možno stoviek generácií. Normy, ktoré presne určovali, kedy založiť, prípadne zozbierať úrodu, kedy a kde ťažiť drevo na stavebné účely, ako dlho namáčať ľan, ale napríklad aj kedy odpočívať a kedy je čas vstávať. Ako a v akom poradí sa postarať o všetko, čo živilo našich predkov a kedy všetko toto úsilie čo najlepšie zhodnotiť.

Zabúdame, nevieme alebo nechceme rešpektovať tieto pravidlá. Vnímame ich ako prežité, neadekvátne požiadavkám kladeným na súčasníka nielen zo strany spoločnosti, v ktorej žije, ale zároveň tiež ako prekážky dosiahnutia kvality života tak, ako si každý z nás túto kvalitu pre svoju potrebu nastavil a zadefinoval. Napriek tomu, že pracujeme dlhšie a s vyššou intenzitou ako naši rodičia, paradoxne nedosahujeme ten pocit uspokojenia, aký prinášala práca im. Na dovolenky cestujeme stále do vzdialenejších destinácií, no možno práve preto sa vystavujeme takému duševnému a fyzickému vypätiu, že si vzápätí berieme dovolenku na zotavenie z dovolenky. Kvôli relaxácii si predlžujeme deň aj do hodín dávno po súmraku a napriek tomu, že nám to povinnosti dovolia, vstávame v čase, keď naši otcovia mali za sebou už rannú smenu, necítime sa vyspatí ani oddýchnutí. Nútime prírodu, aby nám umožnila zbierať nie jednu, ale dve úrody ročne, no sme sklamaní z toho, že to, čo sme dostali naviac, je na úkor kvality.

Podobne je to aj s tým, čo od detstva pokladáme za najkrajšie obdobie roka, za niečo

s jemným nádychom výnimočnosti v porovnaní s každodenným nasadením potrebným pre dosiahnutie stanovených cieľov. Áno, Vianociam sme prisúdili punc výnimočnosti práve preto, aby boli niečím zvláštnym, ojedinelým, čoho fluidum možno intenzívne vnímať a precítiť len určitý čas. Všetko je podmienené skutočnosťou, s akým očakávaním vstupujeme do Vianoc. Iné sú predstavy o vianočných sviatkoch detí, s niečím iným sú spojené očakávania ich rodičov a starých rodičov. Pre výrobcov typických vianočných dekorácií a tovarov majú Vianoce aj inú dimenziu, ako je očakávaná zmenu kvality sociálnych väzieb a vzťahov s ľuďmi v najbližšom okolí. Spolu s obchodníkmi je pre nich významná aj hmotná podstata toho, čo si my ostatní viac spájame s vnútorným prežívaním, s niečím nemateriálnym a napriek tomu obohacujúcim. Nemali by sme im preto zazlievať, že Vianoce pre nich začínajú podstatne skôr, ako pre nás ostatných. Je to pre nich obdobie, ktoré je spojené s naplnením ich ekonomických ambícií a zámerov. Treba si uvedomiť, že októbrová či novembrová hra na Vianoce je len marketingový nástroj koncentrovaný na biznis, a nie presvedčiť nás o politických prísľuboch v duchu textu piesne slovenskej hudobnej skupiny, že „...každý deň budú vraj Vianoce...".

Vieme, že tieto sviatky sú časovo spojené s niekoľko málo kalendárnymi dňami v roku, úmyselne nehovoríme o troch, pretože v širšom kontexte ich možno spájať s adventom tak, ako to prezentujú náboženské obrady a ľudové tradície. To ale nie sú Vianoce, to je adventné obdobie. Čas, už vo svojej latinskej terminologickej podstate vyjadrujúci dianie pred nejakým dejom či stavom, v našom prípade všetko, čo bolo pred Vianocami.

Objektívne si priznajme, koľkí sme pristúpili na túto hru na „celoročné Vianoce". O koľko dní, v porovnaní s vlaňajškom, ste si prv vianočnou výzdobou skrášlili interiér vášho domova, o koľko dní skôr rozsvietili girlandy na priedomí svojich príbytkov?! O koľko týždňov skôr začali rozprávať o vianočných plánoch s priateľmi a kedy urobili prvé objednávky darčekov či vianočné nákupy?! Určite si, milí čitatelia, teraz kladiete otázku, čo je na tom nedobré či priamo zlé, že si v duchu terminológie konzumnej spoločnosti chceme užívať Vianoce dlhšie ako len striktne vymedzené obdobie troch decembrových dní?! Nie je pochopiteľné a samozrejmé, že hektika života, ktorý žijeme, nás priam nabáda k tomu, aby sme z tohto kolotoča povinností a zodpovednosti vystúpili pokiaľ možno čo na najdlhší čas a dopriali si tejto výnimočnej atmosféry plným priehrštím. Veď práve jedinečnosť vianočných sviatkov je zdrojom tak potrebnej energie, ktorú potrebujeme načerpať na preklenutie medzivianočného obdobia.

Riziko nenaplnenia očakávaní, ktoré si s týmto obdobím spája každý z nás, alebo naopak nezabudnuteľná intenzita zážitkov priamo spojených s Vianocami tak, že si aj dnes dokážeme vybaviť vône a chute sviatočného stola, lesk a farby dávno rozbitých ozdôb či vôňu ihličia, spočíva v tom, že všetko typické pre Vianoce nám zovšednie. Rovnako, ako po niekoľkých týždňoch pominie počiatočné nadšenie z nového auta v garáži, nových spotrebičov v domácnosti, novej počítačovej techniky. Hodnota nielen vecí, ale aj zážitkov, nespočíva v tom, koľko sme za ne zaplatili, ale aké sú pre nás vzácne. S rastúcim dostatkom veci a zážitky strácajú svoju jedinečnosť, a tým aj hodnotu. To, že si vianočný stromček postavíme už mesiac vopred, ešte nie je zárukou toho, že práve preto si naši najbližší budú pamätať tieto Vianoce ako výnimočné a rozprávať o nich ešte aj svojim deťom. Pravdepodobne to nedosiahneme ani tým, čo hmotné sme dokázali pod stromčekom darovať tým, ktorých milujeme. Možno sa zhodneme na tom, že osobne aj my všetci najviac spomíname na tých možno niekoľko dlho očakávaných a možno kvôli čaru atmosféry rodičmi úmyselne odkladaných okamihov, keď prípravy spojené s výzdobou stromčeka a vianočného menu vrcholili spolu s štedrovečerným súmrakom. Keď sme sa ako deti vracali zo sánkovačky či súbojov v snehových bunkroch do vyhriatej chalupy, ktorá ešte včera bola bežným príbytkom a zázrakom, ktorý dokážu len rodičia načasovaním v správnej chvíli, sa zmenila na niečo, čoho hodnotu nedokázal zmeniť ani taký protivník pamäte, ako je čas!

Prajme si preto vzájomne na intenzitu vianočnej atmosféry požehnané sviatky!

-sm-

V nedeľu 4. júla futbalové ihrisko patrilo najmenším hráčom, ale aj zrelým pánom. Tí vyhrali s mužstvom z Lipt. Kľačian 3:1

V nedeľu 18.07.2021, krátko pred 16 – tou hodinou vypukol požiar senníka v našej obci. Do areálu roľníckeho družstva boli vyslané jednotky z útvaru v Liptovskom Mikuláši a Liptovskom Hrádku, plus dobrovoľní hasiči z obce Partizánska Ľupča a miestny hasičský zbor.

DHZ Ľubeľa dohliada na Jánsku vatru v Lipt. Kľačanoch

Slovenský zväz záhradkárov Ľubeľa 26. júla zahájil oberanie ríbezlí v ovocinárskej záhrade.

Nekonečno v nás… Nová kniha poézie a prózy s ilustráciami Pavla Petráša vyšla v uplynulých dňoch nášmu rodákovi Jánovi Bubniakovi. Zakúpiť si ju môžete vo všetkých kníhkupectvách v Lipt. Mikuláši a Ružomberku, a inak v sieti kníhkupectiev Panta Rhei. Výťažok z predaja bude použitý na charitatívne účely.

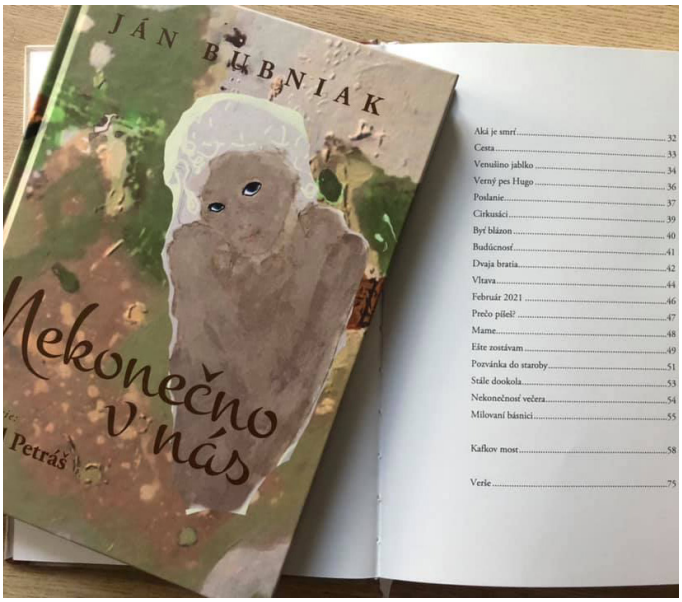

NAŠA OBEC SI PREVZALA PAMÄTNÚ MEDAILU MINISTRA OBRANY SR

Pri príležitosti 75. výročia Slovenského národného povstania a ukončenia druhej svetovej vojny bola našej obci minulý rok v januári udelená pamätná medaila Ministra obrany SR Petra Gajdoša. Dnes ju z rúk zástupcov spomínaného ministerstva prevzal starosta obce Erik Gemzický, ktorý za udelenie medaily v mene občanov obce Ľubeľa poďakoval a potvrdil, že naša obec je verná odkazu Slovenského národného povstania a ctí si hodnoty, za ktoré naši predkovia v povstaní bojovali.

V letnom prázdninovom období v obci pracovali aj brigádnici - mládežníci. Napríklad, kosenie verejných priestranstiev, vyčistené existujúce ústia dažďovej kanalizácie, natretá brána i plot na vstupe do cintorína a úprava jeho okolia, ale aj oprava sietí na multifunkčnom ihrisku. A aj dve zastávky obci boli zrenovované.

Vianočná výzdoba Zlatky a Števka Vrbenských.

Pohodová atmosféra bola 22. augusta na stretnutí miestnych členov Slovenského zväzu záhradkárov, ktorí si svoje zhodnotenie uplynulého obdobia naplánovali posedením pri chutnom guláši. Vyjadrili sa, že práve dnes musíme viac apelovať na pestovanie ovocia a zeleniny tu na vidieku, a priviesť k záhradkárčeniu aj našich mladých. Veď všetci chceme bio, eko, zdravé potraviny, ale tých je u nás v predaji veľmi málo. A preto, aj v tejto oblasti, kde cieľom je potravinová sebestačnosť, by mal byť náš slovenský vidiek vzorom.

Vyhodnotenie súťaže Dedina roka 2021 bolo vyhlásené 1. septembra v rámci podujatia Deň kroja v Banskej Bystrici. Aj naša obec mala zastúpenie - starosta obce Erik Gemzický, predsedníčka JDS Ľubeľa Jozefka Slavkovská a za Radu mládeže Dorotka Matejovie. Hoci nám nebola udelená cena, účasť vo finále v tak prestížnej súťaži nás potešila a aj povzbudila. Budeme sa naďalej zlepšovať. Teda musíme vybudovať niečo výnimočné. Víťazom sa stala obec Kláštor pod Znievom.

Blahoželáme Kristiánovi Matejovie ku skvelému 3. miestu v kategórii Push Pull na Medzinárodných majstrovstvách Slovenska.

Na Váhe pribudla takmer 5 tonová skala, ktorú zdobí ručne kovaný erb našej obce. Ten vznikol pod rukami nášho občana Zdenka Kubíka, ktorý to pre našu obec urobil sčasti sponzorsky.

Cena z recitačnej súťaže putuje aj do Ľubele.

Každoročne sa v Banskej Bystrici koná celoslovenská recitačná súťaž Návraty poézie o cenu Andreja Sládkoviča. Predsedom poroty bol herec Juraj Sarvaš a garantom súťaže bola Mária Reháková. Vo finále tretie miesto získala Drahoslava Gemzická. Podporiť našu recitátorku boli aj zástupcovia JDS Ľubeľa Jozefka Slavkovská a Jana Tholtová.

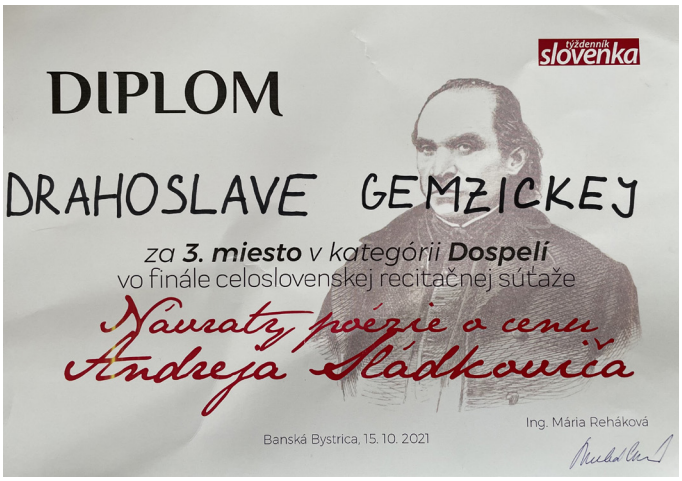

Na detskom ihrisku už môžete využiť lavičky, koše a stojany na bicykle. Vďaka dotácii zo Žilinského samosprávneho kraja pribudli ako pri detskom, tak aj pri multifunkčnom ihrisku.

Pomáhame potravinami

Charitatívnu akciu „Pomáhame potravinami“ organizuje obchodný reťazec Kaufland v spolupráci so Slovenským Červeným krížom už niekoľko rokov. Tento rok sa uskutočnila 14. októbra. Po prvýkrát sa akcie v Liptovskom Mikuláši zúčastnili aj členky Miestneho spolku SČK v Ľubeli Emília Kubíková, Marta Švecová a Mária Kubíková. Počas 3 hodín, ktoré strávili pri zbere potravín, sa stretávali s ochotou návštevníkov pomôcť a prispieť podľa vlastného uváženia potravinami pre tých, ktorí ich potrebujú možno viac ako oni. U mnohých sa prejavila spolupatričnosť a súcit s ľuďmi, ktorí sa ocitli v núdzi a i týmto spôsobom boli ochotní pomôcť tam, kde je to potrebné. Vyzbierané potraviny „putovali? na Územný spolok SČK Liptov do Liptovského Mikuláša. Na základe požiadaviek od miestnych spolkov SČK boli pripravené balíčky. Pre našu obec sme získali 12 potravinových balíčkov. Spolu s pracovníkmi obecného úradu sme vytypovali spoluobčanov, ktorým sme tento balíček aj odovzdali a trochu pomohli odľahčiť ich rozpočet.

Mgr. Mária Kubíková, predsedníčka MS SČK

Uličku, ktorá spája dve časti obce sme 27. októbra otvorili. Vedenie obce, poslanci obce, zhotoviteľ stavby a zástupcovia Miestnej akčnej skupiny Stredný Liptov si pozreli vykonané stavebné práce a zhodnotili prínos projektu. Ulička - malá pešia zóna - bola postavená vďaka dotačným prostriedkom, ktoré boli schválené Pôdohospodárskou platobnou agentúrou vo výške cca. 39.000 Eur. *„Ďalšia vec na skrášlenie priestorov obce sa podarila. Teším sa, že ľudia už nepôjdu po zablatenej cestičke, ale spojnica medzi dvoma časťami obce bude ďalším moderným prvkom našej obce. V jarných mesiacoch ešte okolie uličky skrášlime výsadbou zelene,“* povedal starosta obce Erik Gemzický.

16. novembra podpredseda predstavenstva CBA VEREX, a.s. Jakub Frackowiak spoločne so starostom obce Erikom Gemzickým otvorili vynovenú a zrekonštruovanú predajňu CBA VEREX v našej obci. Sme veľmi radi, že sa opäť o niečo zlepšia podmienky a kultúra nakupovania nielen našich občanov, ale aj návštevníkov Ľubele.

Na miestnom cintoríne bolo ostatné dni rušno. Zemnými prácami sme upravili jeho južnú stranu a vymenili sme zastaralú šachtu, ktorá slúži na naberanie vody.
V budúcnosti plánujeme vysadiť k plotu, ktorý bol zarastený trávou, stromčeky, dobudovať osvetlenie cestičky cez cintorín a aj jeho dôstojné ozvučenie.

PET FĽAŠE – ALFA ALEBO OMEGA EKOLOGICKÉHO PROBLÉMU?!

V jednom z minulých čísel našich novín sme si v rubrike venovanej ekologickým problémom súčasnosti okrem iného radili aj s tým, ako lisovať

PET fľaše pred ich ukladaním, dovtedy ešte spoločných žltých odpadových kontajnerov. Je potešiteľnou skutočnosťou, že oproti obdobiu len niekoľko mesiacov naspäť, sa naša spoločnosť v environmentálnej problematike posúva na pomyselnom rebríku ochrany prírody o niekoľko priečok vyššie. Uvedený fakt je výsledkom schválenia zákona č.302/2019 Z. z., ktorý s účinnosťou od 1.1.2022, okrem iných ustanovení upravuje aj práva a povinnosti pri zálohovaní jednorazových obalov na nápoje.

Na rozdiel od súčasnosti, kedy ekologická likvidácia nápojových obalov je riešená apelovaním na separáciu plastov, čo sa pozitívne prejavuje aj v nižších nákladoch domácnosti za odvoz a spracovanie odpadu, systém platný od januára budúceho roka prináša nesporne účinnejšiu motiváciu pre to, aby sme tento odpad doslova zhodnocovali. Všetky PET fľaše a nápojové plechovky označené logom „Z“ a dvoch šípok budú podliehať zálohovému systému. V praxi to znamená, že bez rozdielu, v ktorom obchode ste nápoje v týchto obaloch kúpili, sú zamestnanci povinní vrátiť Vám záloh vo výške 15 centov za každý vrátený obal. Je na zvážení zákazníka, či si nárok na tento záloh uplatní formou vyplatenia hotovosti alebo ho využije ako zľavu z nákupu. Výnimkou sú menšie obchodné prevádzky, s výmerou do 300 m^2, v ktorých majú možnosť záloh zákazníkovi poskytnúť len formou zľavy z nákupu. Ak si uvedomíme, že za jedno maloobchodné balenie

minerálnych vôd (6 PET fliaš) alebo plechovkových nápojov dostaneme naspäť takmer jedno euro je to určite dôvod, aby sme využili aj tento rokmi osvedčený nástroj osobnej motivácie smerovaný k naplneniu celospoločenského záujmu.

Slovensko popri všetkých negatívnych prvenstvách, o ktorých sme dennodenne prostredníctvom médií všetkých druhov informovaní, má konečne navrch v niečom, na čo môžeme byť oprávnení hrdí. Od začiatku budúceho roka sme prvým stredoeurópskym štátom, ktorý pristúpil k systému zálohovania uvedených nápojových obalov. Týmto opatrením tak seriózne a vo veľmi krátkom čase reagujeme aj na plnenie záväzku recyklácie 90 % plastov do roku 2029. Počin o to významnejší, keď berieme do úvahy oficiálne štatistické údaje, ktoré vypovedajú o tom, že na slovenský trh je ročne uvedená približne 1 miliarda PET fliaš a cca 345 miliónov nápojových plechoviek. Z tohto objemu sa pri súčasnom systéme separácie plastov podarilo recyklovať asi 62 % tzv. PET fliaš. V niektorých európskych štátoch, kde je systém zálohovania nápojových obalov už zavedený, sa tento údaj pohybuje na úrovni 90 % a v Nemecku, ktoré je lídrom v tomto ekologickom prístupe k plastom, je to až 98 % všetkých obalov uvedených na trh.

Tým sme na Slovensku vykonali zásadný krok pri minimalizácii zaťaženia nášho bezprostredného okolia odpadom z plastov. Rozhodne je nutné hodnotiť ho pozitívne, ale zároveň by nemalo byť opatrením konečným. V boji s plastmi, ktoré vo forme mikročastíc pri svojom rozpade vnikajú nielen do pôdy a vôd, ktoré znehodnocujú, ale následne aj do tiel živých organizmov, ktoré preukázateľne zdravotne poškodzujú, by to však nemalo byť na dlhé roky posledné riešenie. Je typickou črtou ekonomicky vyspelých štátov, že všetky opatrenia tohto typu sú zamerané na konečného spotrebiteľa a na ňom je značná časť zodpovednosti za úspech podobných projektov. Podstatne horšie je to s opatreniami, ktoré by sa pri uplatňovaní environmentálnych nástrojov zameriavali na pôvodcov tejto ekologickej záťaže. To znamená na veľké, hlavne potravinárske korporácie a spoločnosti, ktoré preferujú balenie potravín do plastových obalov. Tragédiou ľudstva je, že týchto obalov je v konečnom súčte viac ako nápojových obalov. Výrobcovia v snahe vyhovieť zákazníkom sa pri balení potravín zameriavajú na spotrebiteľské balenia výrobkov, ktoré majú často nižšiu hmotnosť samotného výrobku, ako je hmotnosť jeho obalu. Výnimkou nie sú balenia mliekarenských či mäsových výrobkov, kde v plastovom obale je napr. 60 gramov syra alebo 100 gramov šunky, resp. salámy a podobne, tak ako ilustrujú fotografie plastových obalov rôznych tovarov v jednom z obchodných reťazcov.

Je potrebné, aby predstavitelia štátu v rámci jednotlivých rezortov hospodárstva rovnako, ako v prípade nápojových obalov, našli a následne prijali účinné motivačné alebo represívne nástroje k tomu, aby aj výrobcov tovarov, a to hlavne potravín, angažovali do zmeny prístupu balenia svojej produkcie. Inak v behu na maratónskej trati s cieľom v akceptovateľnom prírodnom prostredí skončíme hneď za štartom na méte beta, pričom pre hory ďalšieho plastového odpadu cieľovú métu omega spravíme nedostupnou pre mnoho generácií našich potomkov.

V konečnom dôsledku môže byť tento zápas s plastovými odpadmi úspešný nielen pričinením producentov a používateľov obalov. O ich minimalizáciu až úplnú elimináciu sa môžeme pričiniť aj my svojím spotrebiteľským správaním. Chce to len málo a zároveň tak veľa. O niečo znížiť vlastné požiadavky na vizuálnu podobu obalu, na jednoduchosť manipulácie s ním či na rýchlosť realizovaného nákupu. Možnosťou je napr. preferovanie pultového predaja alebo nákupy v tzv. bezobalových predajniach, kde nakupujete do vlastných prinesených obalov. Alternatívou sú mnohé ďalšie postupy v obchodných vzťahoch, ktoré využívajú bezodpadový systém balenia produkcie, či typy obalov s krátkym časom rozpadu s minimálnymi negatívnymi dopadmi na prostredie, v ktorom žijeme. Žijeme v ňom spolu so všetkými a všetkým, ktorých prežitie rovnako ako nás, je závislé na tom, ako vážne to myslíme s rekonštrukciou základov domu menom planéta Zem.

-sm-

K VIANOCIAM...

Milí moji členovia a členky Jednoty dôchodcov Ľubeľa, vážení spoluobčania,

máme advent, čo znamená príchod. Príchod najkrajších sviatkov roka, pokojných a tradičných, vianočných. Po roku, prežitom v neistote a strachu z neznámej choroby, po roku prežitom v mnohých obmedzeniach a príkazoch, sa nám Vianoce zdajú byť jednou z istôt, ktoré nám pandémia ešte nechala!

Rok, ktorý tak rýchlo ubehol, nám pripomína, že sme čoraz menej pánmi svojho času, pánmi planéty a pánmi prírody. Že je nad nami niečo, čo určuje poriadok života – zákon večnosti.

Vianoce sú oslavou tohto duchovna. Svetla v duši, ktoré si žije svojím životom aj na celkom skromnom mieste. A my si chceme konečne z tohto neistého roka, plného neznáma, vydýchnuť a vychutnať pocit zblíženia, domova, rodinného tepla plného vianočných vôní ihličia, kde vládne mier, láska, nádej - nádej, ktorá je ukrytá v skromnosti jasličiek.

Keď bude znieť v tú čarovnú noc pieseň Tichá noc, svätá noc... A spieva sa v nej aj to, že anjeli zleteli... Tých anjelov budeme teraz potrebovať viac ako inokedy. Mali by pomáhať najmä tým, ktorým osud nedožičil tešiť sa zo všetkých nádherných možností, aké ponúka život. Veď mnohým tento rok zobral prácu, zdravie aj blízkych.

Končí sa rok, keď sme zostali doma, či sme to chceli, alebo nie. Vrátili sme sa k starým fotografiám, knihám, modlitbám, a ak sme nechceli byť denne smutní a ustráchaní z negatívnych čísiel ľudských strát doma aj vo svete a chaosom informácií, ktoré na nás prúdia z médií, túlame sa v spomienkach na časy a cesty, kedy sme cítili zázrak slobody a zdravia.

A tak Vám všetkým prajem, aby boli naše tohtoročné Vianoce tradičné – aby sme sa nebáli silno sa objať a vybozkávať slobodne detské hlávky našich vnúčat. Ako málo by nám stačilo k pocitu šťastia? A ako málo nás už zaujímajú všetky tie veci, umelé veci, ako čínske hračky pre vnúčatá... Ako radi by sme tento rok všetko nahradili oblátkami s medom a koledami v kruhu rodiny.

Z celého srdca Vám všetkým prajem chvíle plné lásky tichého šťastia. Doprajte si radosť v srdci a v duši a nedovoľte, aby sa tam nasťahoval strach a obavy o budúcnosť. Keď budete zapaľovať sviečky na Vašom vianočnom stole, urobte to presne s takou radosťou, ako to robia deti na celom svete. Možno práve cez tú detskú radosť k nám zostúpia tie dávne krásne veľké tajomstvá, na ktoré sme pozabudli. Pripomenú nám svet, aký sme kedysi nosili vo svojich detských rozžiarených očiach a srdciach.

Radujme sa, veseľme sa! Narodil sa ten najväčší zázrak – Kristus Pán!

Milé členky a členovia Jednoty dôchodcov v Ľubeli, ja – predsedníčka ZO JDS v Ľubeli Jožka Slavkovská Vám želám krásne, príjemné sviatky prežité v radosti, spokojnosti v kruhu svojich najbližších!

DOMA

Všade si doma tam, kde máš človeka,
ktorý ťa príjme, ktorý ťa čaká.
Privíta ťa, kresťansky prežehná,
cez slzy sa usmieva a ty už vieš, že si doma.

A už nie si sám.....
Už ste všetci spolu.
Ak niekto odišiel a už nemôže prísť,
dajte mu miesto, veď on patrí ku vášmu stolu.

Hľadal si nekonečne dlho a všade
v tých mýtických hmlách.....
Našiel si sám seba a odkaz našich predkov,
že doma, je len doma.

Tu je tvoje miesto.....
Otec, matka, súrodenci, naši ľudia,
známe hory, vŕšky, polia, aj tá hlina tvojim rodom vonia.
Na večné veky bude s tebou - veď si doma.

JUDr. Branislav Kubík – Ondrík,
Vianoce 2021

PRVÁ POMOC PRI NÁHLEJ CIEVNEJ MOZGOVEJ PRÍHODE

Náhla cievna mozgová príhoda známa ako mozgová porážka či mŕtvica je náhly stav vyvolaný neúrazovou poruchou prietoku krvi cez mozog.

Vzniká dvomi spôsobmi, a to:

1. upchatím mozgovej cievy krvnou zrazeninou a spomalením až zastavením prítoku krvi do ohraničenej časti mozgu, po ktorom začína poškodzovanie až smrť mozgových buniek – ischemická cievna príhoda,

2. prasknutím cievy v mozgu s následným krvácaním do mozgového tkaniva, kedy prúdiaca krv mechanicky poškodzuje mozgové bunky – hemoragická cievna príhoda.

Na prvej príčine sa môže spolupodieľať aj znížený objem cirkulujúcej krvi (t. j. objem krvi v krvnom riečisku), hlavne u starších ľudí pri zvýšenej telesnej teplote, hnačke, vracaní. Pre vznik cievnej príhody spôsobenej krvácaním je hlavným rizikom neliečený alebo nesprávne liečený vysoký krvný tlak. Každý druhý človek s hypertenziou (vysokým krvným tlakom) má mikroskopické vydutiny na mozgových cievach s potenciálnou možnosťou prasknutia. Cievne príhody postihujú najmä starších ľudí a ľudí s vysokým krvným tlakom (pozor, tento náhly stav sa čoraz častejšie presúva do mladších vekových kategórií – až tretina cievnych mozgových príhod vzniká u ľudí mladších ako 65 rokov, preto ak máte vysoký krvný tlak, nepodceňujte ho – dodržiavajte správnu životosprávu a užívajte predpísanú liečbu). Pri cievnej mozgovej príhode ide o mozgový infarkt podobný srdcovému infarktu. Ročne vznikne na Slovensku asi 350 nových náhlych cievnych mozgových príhod na 100 000 obyvateľov, čo je 2 – 3-krát viac ako vo vyspelých európskych krajinách.

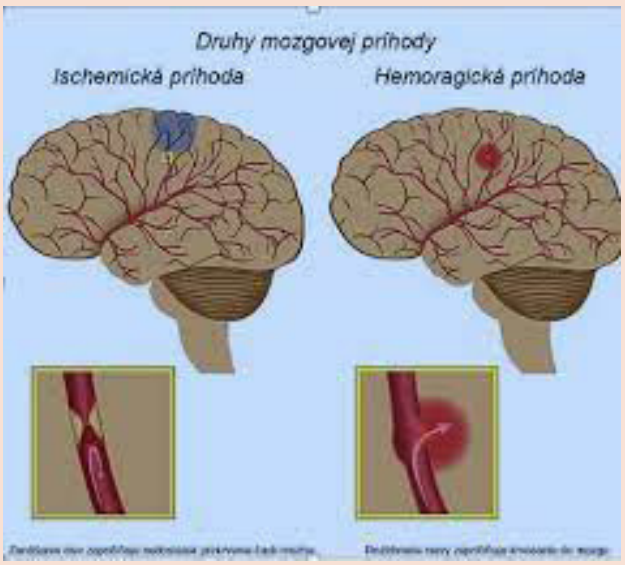

Druhy mozgovej príhody

Príznaky

Náhla cievna mozgová príhoda sa prejavuje príznakmi vyplývajúcimi z poruchy mozgových funkcií, a to porucha vedomia, citlivosti, pohyblivosti a reči. U postihnutého je prítomná náhla silná bolesť hlavy, zmena vedomia, zmena správania, tŕpnutie alebo necitlivosť časti tváre, ramena, ruky, nohy alebo jednej polovice tela (neschopnosť chôdze, pohybu rukou na pravej alebo ľavej strane, poklesnutý ústny kútik na postihnutej strane tváre, náhly pád, samovoľný odchod moču a stolice), ťažkosti pri rozprávaní a prehĺtaní, náhla slabosť, zlé videnie, strata pamäte, zmätenosť. Pri ťažkom priebehu môžu byť prítomné aj kŕče a bezvedomie s poruchou životných funkcií. Príznaky vznikajú náhle bez varovania alebo sú zistené ráno po prebudení.

Prvá pomoc

Ak je postihnutý pri vedomí, uložíme ho do ľahu s mierne podloženou hlavou a ramenami a uvoľníme mu odev okolo krku. Privoláme záchrannú zdravotnú službu – volaním na tiesňovú linku 155. Postihnutého upokojujeme, sledujeme životné funkcie a nedávame mu nič piť ani jesť. Pri kŕčoch zabránime poraneniu postihnutého. Pri bezvedomí s poruchou životných funkcií začneme kardiopulmonálnu resuscitáciu.

Pri výskyte príznakov náhlej cievnej mozgovej príhody je dôležité ich nebagatelizovať a nestrácať čas. Vyliečenie bez následkov je možné pri začatí liečby do 3 – 4,5 hodiny od začiatku príznakov, v intervale 4,5 – 6 hodín je liečba menej účinná alebo nemožná, po 12 hodinách sa liečia už len sprievodné komplikácie.

Zdroj:

Dobiáš, V.: 5P Prvá pomoc pre pokročilých poskytovateľov. Bratislava: Dixit, 2017, 302 s. ISBN 978-80-89662-24-1.

Köpl, J.: Všeobecné zásady prvej pomoci a fyziologické poznámky. Bratislava: Slovenský Červený kríž, 2004.

-mm-

HISTÓRIA TJ V ĽUBELI – III. ČASŤ

Roky 2001 – 2010

Sezónu 2000/2001 možno nazvať aj „čiernou sezónou", nakoľko sa ľubeľským futbalistom nevydarila. Skončili na poslednom 13. mieste len so 7 bodmi. Vyhrali len jeden zápas, štyri remizovali a až 19 prehrali, čo znamenalo ich prepad do III. triedy. Mládežnícke mužstvá boli na tom o trochu lepšie, dorastenci skončili na 9. mieste z 12 mužstiev a žiaci (B) na 4. mieste z 10 mužstiev.

Dni športu sa uskutočnili 7.- 8. júna 2001. Mali slávnostný charakter, nakoľko ich súčasťou bolo 7. júla – slávnostné otvorenie Viacúčelového športového areálu za prítomnosti Evy Slavkovskej, bývalej ministerky školstva, ktorá bola nápomocná pri získaní finančných prostriedkov na jeho vybudovanie zo štátneho fondu, a tiež predsedníčky SNS Anny Malíkovej, obidve poslankyne NR SR. Na slávnostnom otvorení zaznela v podaní domácej speváckej skupiny i častuška:

„Keď sa niečo podarí veselo je v ľubeľskom chotári. A nám všetkým Ľubeľcom, výboru TJ, poslancom, starostovi, dodávateľskej firme, štátnemu fondu, ministerke školstva a poslankyni SNR sa to veľké dielo podarilo".

Počas tohto podujatia sa v sobotu odohrali zápasy starých pánov – tvorili ich hráči z Dúbravy, Martina a domáci futbalisti a hokejisti ŠK L .Mikuláš. Víťazmi sa stali futbaloví veteráni z Ľubele pred druhými hokejovými veteránmi ŠK. V nedeľu pokračoval program turnajom aktívnych futbalistov O pohár starostu obce za účasti mužstiev z Okoličného, Dúbravy, Bobrovca a Ľubele. Bohatá bola i tombola, prvou cenou bol horský bicykel, ktorý tiež našiel svojho majiteľa.

Sezóna 2001/2002 III. trieda – veľké očakávania sa nekonali, kolísavé nevyrovnané výsledky, slabá jeseň, miernejšia jar, posledné tri zápasy sa stali fiaskom. Mužstvo skončilo na 4. mieste, horšie dopadli dorastenci, ktorí skončili predposlední na 13. mieste, so skóre 39:90 a len s 19 bodmi.

Ako zaujímavosť z kroniky vyberám hodnotenie výročnej schôdze z roku 2002: „Výročne schôdze sa v tomto období konali každoročne, predniesla sa správa o činnosti za uplynulý rok, revízna správa, diskusia a zvolil sa nový výbor. Najmä s voľbou výboru boli problémy, pretože zohnať nových členov do výboru bol problém. A tak sa väčšinou rozhodlo, že starý výbor musí pokračovať. Takže základné funkcie chtiac – nechtiac museli vykonávať Miloš Gejdoš – predseda, Ján

Švec – tajomník, Štefan Budvesel – pokladník. Na záver sa podávalo občerstvenie, tento rok sa minulo 10 l vodky, 10 l vína, 12 kg párok a niekoľko kg mandarínok od sponzora M. Hrnčiara".

Sezóna 2002/2003: Družstvo po jesennej časti na čele s 10-bodovým náskokom, pridala sa vydarená jar a po 2 rokoch účasti v III. triede opäť postup do II. triedy okresných majstrovstiev. O postup sa zaslúžili vedúci mužstva Ivan Kubík, tréner Tóno Budvesel, hrajúci tréner Braňo Kubík, hráči Robo Antol, Braňo Obrcian, Ján Urban, Dušan Mikita, Vlado Škvarka, Jozef Kúkol, Peter Hazucha, Vlado Budvesel, Miro Budvesel, Peter Oško, Alino Švec, Pavol Feketík, Ján Kohút, Miro Feketík, Dalibor Kauza, Ľudo Šmigura, Ľubo Vyšňan a Pavol Lúčan. Dorastenci pod vedením trénera Pavla Kubíka ukončili sezónu 8. miestom z 12 družstiev. V plnej prevádzke bol i športový areál – obsadený bol byt hospodára, Ján Urban zobral do prenájmu Športbar, k dispozícii boli šatne i sociálne zariadenia.

Sezóna 2003/2004 - na hosťovanie prišli z Dúbravy Miro Feketík, Michal Slačka a Martin Bella. V tom čase sa cena hráča na hosťovaní na 6 mesiacov pohybovala do 5000 Sk. Zlá jeseň – zo 14 mužstiev 13. miesto, vynikajúca jar – zisk 28 bodov a celkové 5. miesto. Miro Feketík sa stal najlepším strelcov II. triedy. V družstve sa prejavila kvalitná symbióza starších hráčov ako Jozef Kúkol, Ján Kohút, Paľo Feketík, Branislav Kubík, Alino Švec, Peter Hazucha, Miro Budvesel s mladšími Branislav Obrcian, Peter Oško, Ján Urban, pridali sa posily z Dúbravy a Sv. Kríža Miro Feketík, Michal Slačka, Martin Bella, Róbert Antol, Radovan Grečner, mladí z nastupujúcej generácie: Jozef Oško, Martin Kúkol, Michal Kúkol, Siman Turčiak, Daniel Oško a vytvorilo sa mužstvo, ktoré v roku 2004 získalo spolu 53 bodov, všetko pod vedením trénera Ľudovíta Šmiguru a vedúceho mužstva Ivana Kubíka.

Sezóna 2004/2005 - jesennú časť súťaže mužstvo začalo veľmi dobre. Celkom vyhralo 8 zápasov, 3 remizovalo a len 2 prehralo a s 27 bodmi skončilo na 3. mieste. Jarná časť už nebola taká úspešná a mužstvo skončilo v celkovom hodnotení na 7. mieste s 37 bodmi. Najlepším strelcom mužstva bol Martin Kúkol s 12 gólmi, druhý Peter Oško ich dosiahol 5 a po 4 góly dali M. Feketík, J. Oško, M .Slačka a R. Antol. Veľmi zle dopadli v tomto ročníku dorastenci. V jeseni chýbali chlapci dorasteneckého veku, zápasy neodohrali s Iľanovom, Lipt. Kokavou, 4 zápasy boli ukončené už po prvom polčase, prejavilo sa to na celkovom poradí - družstvo skončilo na predposlednom 13. mieste. Na výročnej schôdzi v r. 2005 bol zvolený nový výbor TJ. Predsedom sa stal Branislav Kubík, tajomníkom Anton Budvesel, pokladníkom Jozef Oško, podpredsedami Ján Urban a Milan Kubík, členmi výboru boli Jozef Oško, Ján Chudoba,

Ivan Kubík, Miroslav Budvesel. Víťazom futbalového turnaja O pohár starostu obce sa 10. júla 2005 stali ľubeľskí futbalisti. Turnaja sa zúčastnili futbalové mužstvá z Vlách, Partizánskej Ľupče a Dúbravy. V tomto roku sa medzi fanúšikov dostalo i prvé číslo SPRAVODAJA, ktorého tvorcom bol Jozef Oško.

Sezóna 2005/2006 - mužstvo rozbehlo jesennú časť súťaže veľmi dobre, s 22 bodmi skončilo na 4. mieste a celkovo súťaž ukončilo na 6. mieste , Získalo celkom 41 bodov, vyhralo 12 zápasov, 5 remizovalo a 9 prehralo, dalo celkom 54 gólov, ale aj 49 gólov dostalo. Najlepšími strelcami sa stali Jozef Oško a Maťo Kúkol s 11 gólmi, Ľubo Tomčík a Peter Oško dali po 7 gólov, Laco Humený 5 a Ján Kohút 4 góly. Trénerom bol Ivan Kohút a vedúcim mužstva Ivan Kubík. Výbor TJ sa rozhodol neprihlásiť mužstvo dorastu (nakoľko nebol dostatočný počet vekovo vhodných chlapcov) do súťaže, ale nahradiť ho najmladšími chlapcami a týchto prihlásiť do súťaže o Kormanov pohár. Káder mužstva tvorili Michal Benčo, Marek Dzúrik, Tomáš Dzúrik, Lukáš Gejdoš, Tomáš Gejdoš, Filip Kubík, Matej Chudoba, Jakub Kubík, Peter Kubík, Jakub Kúkol, Jakub Lovich, Filip Martinka, Peter Oško, Marek Veselovský, František Vyšňan, Andrej Záborský, Pavol Habiňák, Andrej Húlek, Ladislav Hollý a Dominika Nováková. Trénerského žezla sa ujali Jana Mlynarčíková, Ján Chudoba a Andrej Suchý. Začiatky boli veľmi ťažké. Chlapci odohrali 10 zápasov, no žiaľ všetky prehrali.

V športovom areáli sa v tomto čase začala stavať drevená chatka „STRIGA" spolu s dvoma zastrešenými posedmi. Pri ich zrode boli okrem starostu obce Milana Kubíka najmä Miro Toma a bratia Jozef a Miro Čendulovci. Práce im išli od ruky a začiatkom februára bola stavba dokončená.

19. februára 2006 pripravila TJ na ihrisku atraktívne podujatie Tenisti na ľade. Veľkú zásluhu na príprave a samotnej realizácii mali starosta obce Milan Kubík a Miroslav Toma. Do obce zavítali tenisové hviezdy M. Mečíř, M. Vajda, B. Stankovič , pridal sa k nim M. Martikán. Do Ľubele prišiel vtedy veľmi známy a vyhľadávaný zabávač Jožo Pročko, ktorý podujatie uvádzal. Historický a jedinečný zápas medzi sebou odohrali hokejový výber obce a slovenské tenisové hviezdy na čele s olympijským víťazom zo Soulu Miroslavom Mečířom a ďalším olympijským víťazom vo vodnom športe Michalom Martikánom. Ihrisko sa zaplnilo veľkým počtom divákov, nielen deťmi, ale aj dospelými, ktorí si nenechali ujsť túto „podívanú".

Nechýbal ani povestný športový deň 30. júla, súčasťou ktorého boli i futbalové zápasy starších pánov z Ľubele proti Liptovskému Mikulášu, žiaci odohrali zápas proti rodičom a ľubeľské „A"- čko proti Palúdzke a zvíťazilo. O občerstvenie vo forme gulášu sa postaral vychýrený pán kuchár Vladimír Urban.

Sezóna 2006/2007 nedopadla tak, ako všetci očakávali. Mužstvo dospelých pracovalo pod vedením trénera Ľuda Šmiguru, no v konečnom poradí okresnej súťaže skončilo na 10. mieste zo 14 účastníkov. Súťaž vyhralo mužstvo z Pribyliny. Zlepšilo sa žiacke družstvo v Kormanovom pohári. Už neskončilo

posledné, ale na 5. mieste a získalo 13 bodov za 4 víťazstvá a 1 remízu. Trénermi boli J. Mlynarčíková a V. Tholt. Predsedom TJ zostal naďalej Branislav Kubík

Sezóna 2007/2008 sa pre mužstvo dospelých skončila 7. miestom v celkovom hodnotení. Mužstvo získalo 40 bodov, ale stred tabuľky bol veľmi vyrovnaný, na výborné 3. miesto chýbali futbalistom 3 body. Najlepšími strelcami sa stali Michal Kúkol s 25 gólmi, Miro Feketík ich strelil 10 a Martin Kúkol 9.V sezóne žiaci odohrali posledné zápasy v súťaži o Kormanov pohár. Od novej sezóny budú chlapci zaradení do II.A triedy ako žiaci. Trénermi boli J. Mlynarčíková a V. Tholt. Výročná schôdza TJ z marca 2008 potvrdila vo funkcii predsedu Branislava Kubíka. Podpredsedami sa stali Adam Šimo a Miroslav Feketík, tajomníkom Jozef Urban, pokladníkom Ing. Vladimír Škvarka. Na výročnej schôdzi bolo prijaté aj nové logo futbalového klubu – Obecný futbalový klub Ľubeľa. Sponzormi TJ sa stali Bar NEBO KUMAFE , PALU & ERKO graphies, GEPARD umelecké kováčstvo, KING – Light & Sound, UNI Servis, FARMAVET, Juraj Janičina a na činnosť TJ prispievala z rozpočtu aj obec Ľubeľa.

Športový deň v r. 2007 okrem futbalových zápasov rodičia a deti, poslanci obce a veteráni, Ľubeľa – Sv. Kríž priniesol i rad zaujímavých atrakcií, ako sú ukážky detských zručností – maľovanie na sklo, modelovanie, ukážky z činnosti leteckých modelárov, psovodov, Slovenského Červeného kríža. Na návštevníkov čakala i bohatá tombola.

Sezónu 2008/2009 zahájilo mužstvo žiakov v súťaži II.A triedy a mužstvo dospelých v súťaži II. triedy. U žiakov ostali trénermi Jana Mlynarčíková, Vladimír Tholt , pridal sa ku nim aj Ľudovít Šmigura (doterajší tréner dospelých). Od novej sezóny družstvo dospelých povedú Milan Močarník a Jozef Kúkol. Káder mužstva tvorili: Pavol Feketík, Štefan Benčo, Tomáš Húlek, Martin Oško, Daniel Oško, Jozef Oško, Peter Oško, Michal Kúkol, Martin Kúkol, Jozef Kúkol, Miroslav Feketík, Martin Feketík, Miroslav Matejovie, Michal Slačka, Radovan Grečner, Ján Kohút, Michal Dzúrik, Róbert Suchý, Ľubomír Tomčík, Martin Chomistek, Branislav Kubík, Ladislav Humený, Dušan Mikita, Branislav Obrcian, Vladimír Budvesel, Lukáš Janičina, Tomáš Bubniak. Široký káder mužstva bol zárukou, že bude z čoho vyberať. Vedúcim mužstva ostal Ivan Kubík a pridal sa i Miroslav Matejovie. Správcom ihriska bol Dušan Kubík ml. a Dušan Kubík st. Mužstvo dospelých skončilo v súťaži na 8. mieste s 39 bodmi. Na 6. mieste sa umiestnili naši žiaci v II A triede.

Tradičný Deň športu sa uskutočnil 13. júla. Predchádzalo mu ďalšie netradičné podujatie „Vatra zvrchovanosti", táborový oheň a stretnutie občanov, ktorú vedenie obce v Ľubeli spolu so SNS zorganizovalo nad záhradkárskou chatkou po prvýkrát. Ňou sa i obec Ľubeľa prihlásila k oslave prijatia Deklarácie Slovenskej národnej rady o zvrchovanosti SR z júla 1992. Prítomní boli i primátor mesta L. Mikuláš Ján Blcháč a predseda SNS v Liptove Rudolf Urbanovič.

V rámci športového dňa sa odohrali priateľské zápasy medzi ľubeľskými veteránmi a veteránmi z Vrútok, medzi rodičmi a deťmi a zápas dospelých medzi futbalistami z Ľubele a Vrútok. Pre širokú verejnosť, ale najmä pre deti boli pripravené viaceré súťaže, nechýbala tombola a tradičný guláš. K príjemnej atmosfére prispelo i pekné počasie.

Hodnotenie uplynulej sezóny sa uskutočnilo na výročnej schôdzi v januári 2009. Okrem podaných správ o činnosti a hospodárení sa výbor TJ rozhodol oceniť i najlepších hráčov. Najlepším strelcom a zároveň aj najlepším brankárom sa podľa trénerov medzi žiakmi stal Michal Benčo, najužitočnejším hráčom Vladimír Tholt a najlepšiu vzostupnosť formy zaznamenal Marek Ondrejech. Medzi dospelými sa najlepším brankárom stal Štefan Benčo, obrancom Peter Oško, záložníkom Michal Slačka, útočníkom Michal Kúkol a najlepším fanúšikom Matúš Durný. K zmene došlo aj v zložení výboru. Predsedom TJ sa stal Adam Šimo, podpredsedom Miroslav Feketík, tajomníkom Jozef Urban, pokladníkom Vladimír Švarka a členmi výboru Milan Kubík, Miloš Gejdoš, Jozef Oško, Miro Budvesel, Ján Chudoba.

Sezóna 2009/2010 - jesennú časť začalo žiacke mužstvo pod trénermi L. Šmigurom a V. Tholtom veľmi dobre, skončilo na 2. mieste. Dobré výsledky dosahovali aj v jarnej časti a celkove skončili na peknom 3. mieste s 38 bodmi za 12 výhier, 2 remízy a 4 prehry. Darilo sa i mužstvu dospelých. V jesennej časti nazbierali celkom 27 bodov, vyhrali 9 zápasov a 4 prehrali, v tabuľke skončili druhí, kvalitné výsledky dosahovali aj v jarnej časti a celkove sa umiestnili na 3. mieste s rovnakým počtom bodov 51 ako Hubová, ktorá skončila druhá, zvíťazili futbalisti z Bieleho Potoka. Medzi strelcami v II. triede sa na 2. meste umiestnil Martin Kúkol, ktorý nastrieľal v súťaži celkom 23 gólov len o 2 góly menej ako víťaz .

Zo zápisov z kroniky chcem upozorniť ešte na jeden moment, s ktorým sa vo futbale stretávame. A to sú časté protesty, nedisciplinované konanie nielen hráčov, ale aj fanúšikov. V zmysle pravidiel má potom prácu disciplinárna komisia. Niekoľko prípadov na záver:

rok 2005 – Športovo-technická komisia kontumovala zápas II. triedy Ľubeľa – Demänová v prospech Demänovej z dôvodu štartu hráča I. Matejovie v zastavenej činnosti. Disciplinárna komisia udelila tresty

I. Kubíkovi zákaz výkonu funkcie vedúceho mužstva na 4 majstrovské futbalové stretnutia nepodmienečne, B. Kubíkovi zákaz výkonu funkcie kapitána mužstva na 4 majstrovské futbalové stretnutia nepodmienečne s platnosťou od 8.8.2005 a I. Matejovie po uplynutí trestu zákaz na 4 majstrovské futbalové stretnutia nepodmienečne;

rok 2007 – Disciplinárna komisia udelila pokutu 750,- + 250,- Sk (za prejednanie) za nedostatočnú usporiadateľskú službu v majstrovskom futbalovom stretnutí dňa 13.5.2007. Splatnosť do 1.6.2007;

rok 2008 – Disciplinárna komisia udelila FK Ľubeľa za majstrovské futbalové stretnutie pokutu 3 000,- Sk + uzatvorenie ihriska nepodmienečne na 1 MFS od 29.9.2008 nad 10 km. Za prejednanie FK Ľubeľa uhradí 250,- Sk, splatnosť do 16.10.2008. Z dôvodu uzatvorenia ihriska pre FK Ľubeľa MFS II. triedy 9. kolo dospelých Ľubeľa – P. Ľupča sa odohrá 5.10.2008 o 14,30 h. na štadióne FC 34 Palúdzka.

A moja poznámka na záver: emócie patria k futbalu, ale je potrebné ich držať takpovediac na uzde a vzniknutý problém riešiť vždy s chladnou hlavou.

Text: Mgr. Mária Kubíková
Foto: archív TJ

TOMÁŠ ONDREJECH – MAJSTER SLOVENSKA V KULTURISTIKE Z ĽUBELE

Nášho spoluobčana, Tomáša Ondrejecha, šikovného a niekolkokrát oceňovaného kulturistu som vyspovedala pár otázkami.

Kedy nastal zlom - rozhodnutie, že si sa začal venovať kulturistike?

Myslím, že už v detstve. Odmalička som pozeral filmy s Arnoldom Schwarzeneggerom a už vtedy ma fascinovalo byť veľký, silný a svalnatý. Tak som začal chodiť so staršími chalanmi do posilňovne. Ale taký najväčší zlom nastal na strednej škole, asi v dvadsiatich rokoch, keď som začal viac študovať stravu a všetko, čo k tomu patrí, pretože to nie je iba o dvíhaní železa .

Prečo práve toto odvetvie športu?

Ako som spomenul, chcel som byť ako Arnold – veľký a silný, a tak som začal sledovať, čo robil…proste ma to chytilo a potom to s vami už ide ako droga. Keď začnete a vidíte výsledky, nechcete prestať.

Kde si začínal s cvičením, kde si sa pripravoval na súťaže a pod vedením koho?

Začínal som v Liptovských Kľačanoch, kde bola malá posilňovňa na fare, tam boli moje začiatky. Neskôr mi bolo umožnené cvičiť v ľubeľskej posilňovni, čím by som sa chcel poďakovať ľuďom, ktorí mi to umožnili. V Ľubeli aj začínali aj končili moje prípravy

na súťaže. Inde som chodil cvičiť len v prípade, že som bol odcestovaný kvôli práci. S prípravami mi pomáhal môj kamarát z Oravy, kde sídli aj klub ŠK FitMax Námestovo, ktorému som tiež vďačný za pomoc.

Ktorý športovec je pre teba vzorom a prečo?

Vzorom mi nie je nikto iný ako otec tohto športu, Arnold a podľa mňa najlepší kulturista, držiteľ ôsmych titulov za sebou v súťaži Mr. Olympia, Ronnie Coleman. Obaja boli veľmi silní, vedeli, čo chcú a šli si za tým, nech sa deje čokoľvek, aby dosiahli vytúžený cieľ, a to ma fascinovalo a majú preto môj veľký obdiv. Preto ma tak motivovali.

Ako je to s jedálnym lístkom, diétami pred súťažami?

S jedlom to mám tak, že jem zhruba stále to isté v objemovej fáze. Samozrejme, zjem toho viac, nepozerám tak na stravu, ale základ tvorí mäso, vajcia, ryža a tvaroh. Vo fáze diéty je prísne nastavená strava, nastáva tzv. škatuľkovanie – presne navážená strava – určitý podiel sacharidov a bielkovín za deň a hlavne pravidelnosť. Žiaden cukor, pečivo, múčne jedlá a pod. A hlavne nechýba tréning. Našťastie, nemám problém s metabolizmom, takže diétujem 3 mesiace pred súťažou. Tento rok som dokonca bol v príprave iba mesiac a jeden týždeň, čo bol dosť zaberák.

Musí to byť finančne náročný šport - máš nejakého sponzora?

Sponzora nemám žiadneho, teda práca je môj sponzor :) Preto je to aj ťažké, pripravovať sa na takú súťaž. Na Slovensku je tento šport nedocenený a dosť pozadu oproti ostatným štátom, ale to je asi so všetkým. Je to smutné, lebo kulturistika je podľa mňa najnáročnejší šport, aký môže byť, čo sa týka financií aj času, či psychickej a fyzickej vytrvalosti. V tomto športe je človek nasadený – dá sa povedať 24 hodín denne, aby daný výsledok načasoval na ten určitý deň, aby bola forma taká, aká má byť. Nehovoriac o tých záverečných fázach, ako je napr. odvodňovanie, kedy je človek na pokraji síl z diéty a k tomu bez vody a ešte musí pózovať na pódiu, je to zaberák. Ale ako sa povie, kto nevyskúša, nevie.

Mal si niekedy krízu a prestal si?

Krízu som nemal, neprestal som nikdy cvičiť. Maximálne asi tri týždne, aj to kvôli oddychu. Skôr keď som necvičil, mal som krízu. Mne osobne to pomáha aj na psychiku, takže ak raz prestanem, neviem, kto to so mnou vydrží :)

Odkedy si začal mať úspechy a aké?

Čo sa týka mojich úspechov, začal som súťažiť v roku 2016. Za rok 2016/17 som absolvoval tri súťaže, z ktorých mám 6. miesto z Extrifit Cup-u, 4. miesto z Mozolani Cup-u a 1. miesto z Majstrovstiev Slovenska (všetky súťaže boli do 80 kg). Potom som nesúťažil až vlastne doteraz. Za rok 2021 mám za sebou dve súťaže, kde som na Grand Prix Trnava získal 3. miesto a na Dynamic Cup-e 2. miesto.

Aké máš ďalšie plány?

Uvidíme, čo prinesie budúcnosť. Chcel by som skúsiť súťažiť aj v zahraničí. Uvidíme, aká bude situácia, hlavne, aby slúžilo zdravie.

Na záver by som sa chcel poďakovať všetkým, ktorí ma podporovali, stáli pri mne, fandili mi.

Ďakujem!

Tomáš Ondrejech

-jm-

MLÁDEŽNÍCKY FUTBAL V ROKU 2021

Kalendárny rok 2021 bol opäť pre mládež nepriaznivý, situácia s COVID-19 sa začala zlepšovať v apríli - máji a vtedy sme začali aj trénovať. Dospelým schválili nejaké dohrávky, a tak aj žiaci a dorast čakali aspoň na pár zápasov. Bohužiaľ Slovenský futbalový zväz na najvyšších miestach nedokázal presadiť zápasy aj pre mládež. Hoci si treba uvedomiť, že budúce talenty treba hľadať najmä medzi amatérmi po dedinách a podchytiť ich v útlom veku a neskôr zdokonaľovať pod profesionálnym vedením. MFK Ružomberok či Tatran Liptovský Mikuláš majú väčšinu mládeže pozbieranú z okolia, ale na prácu toho „prvého" trénera, ktorý ich pritiahne k futbalu, sa zabúda. Športové akadémie ani zďaleka nie sú všetko.

V lete trénovali spoločne obe kategórie, aby sme udržali čo najviac už aj tak znechutených hráčov pokope. Do sezóny 2021/22 sme prihlásili kategóriu dorast - U19 a starších žiakov - U15, ale len vo formáte malý futbal, kde hrá 7 hráčov + brankár na menšom ihrisku. Zaregistrovaných je síce po 15 hráčov do každej kategórie, ale reálne na zápasy chodí po 10 detí.

Dorastenci hrajú viac-menej v pôvodnom zložení, kostra družstva ostala nezmenená, posilnili sme ju o hráča, ktorý prišiel z Tatranu Liptovský Mikuláš. Čo ma však najviac teší je, že sa hráči zo žiakov veľmi dobre zapracovávajú a vyriešila sa aj brankárska otázka. Trénuje sa pravidelne a prináša to aj výsledky: priebežné prvé miesto a výhra nad všetkými súpermi. Radšej by som videl hrať chlapcov na celé ihrisko, ale pri zhoršovaní situácie s pandémiou (rôzne testovania, karantény), sme chodili na zápasy s 9-10 hráčmi. Zápasy sa prekladali, niečo sa neodohralo, no dúfame, že na jar už bude lepšie a potvrdíme formu a najmä chuť hrať a vyhrávať. Teší ma aj to, že chalani sa postupne zapracovávajú do A-mužstva a naberajú ďalšie skúsenosti.

So žiackou kategóriou bol väčší problém. Veľa detí skončilo, niektorí odišli do iných klubov, resp. sa vrátili do materských. Požiadali sme ešte o výnimky pre dievčatá, a keďže chodia aj pískať ako rozhodkyne, museli sme to nejako skĺbiť. Postupne sa to ale rozbehlo a prihlasovali sa aj ďalší noví, zväčša mladší hráčikovia. Vekové rozdiely sú aj 6-7 rokov, ale nemáme ich až toľko, aby sme otvorili aj kategóriu Kormanovcov (mladší žiaci). Starší chodia na tréningy s dorastom, a tak je aj viac priestoru venovať sa tým mladším, pre ktorých je to najmä hra a pohybová príprava. V tabuľke im patrí vynikajúca druhá priečka. Prehrali sme len s jedným súperom, ktorý je prvý v tabuľke. Medzi žiakmi sa ukazuje aj niekoľko veľmi dobrých hráčov a najmä brankár, ktorý nás veľakrát podržal.

Výsledky, ale najmä hra oboch tímov je na vysokej úrovni, chýba však podpora z hľadiska. A – mužstvo túto sezónu nesklamalo, dosiahlo veľmi pekné umiestnenie. 2. miesto v najvyššej okresnej súťaži, čo hovorí za všetko.

Zimnú prípravu by sme chceli začať po novom roku v telocvični a neskôr aj von na umelom ihrisku. Uvidíme, aká bude situácia, ale ak by sa mala znovu odkladať, resp. nehrať jarná časť aj s patričnou prípravou, malo by to fatálne následky pre amatérsky šport a neskôr aj profesionálne súťaže.

Želám v novom roku všetkým hráčom a realizačnému tímu TJ Partizán Ľubeľa, ale aj ostatným obyvateľom obce, najmä pevné zdravie a rodinnú pohodu.

Peter Droppa, tréner mládeže

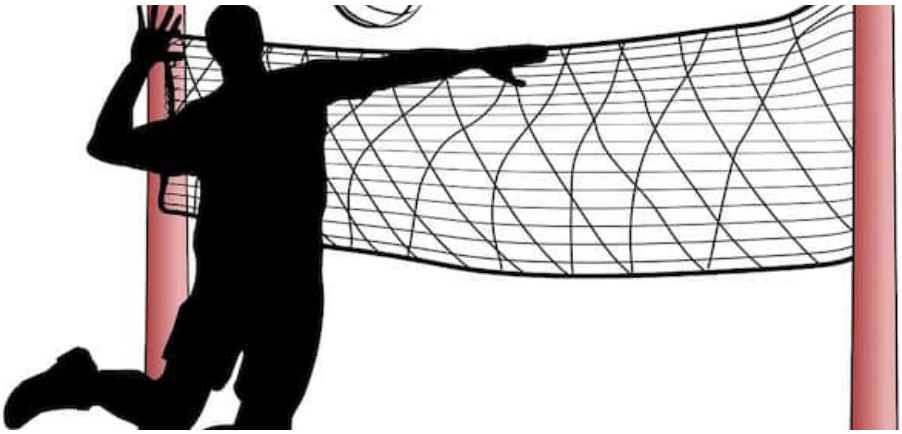

Ak máte záujem, pridajte sa k volejbalovému tréningu - každú nedeľu od 18:00 - 20:00. Mixový volejbal muži a ženy. Kontakt: Marek, Ľubeľa 334 telefón: 0915 805 201

EŠTE K NOTÁRSKEMU DOMU...

V ostatnom čísle Ľubeľských novín (1/2021) bolo písané aj o verejnej správe v našej obci a o územnej reorganizácii po 1. svetovej vojne, aj o notároch a richtároch s tým, že takýto významný verejný činiteľ v obci – notár musel mať svoj úrad - notariát (notársky dom). Richtár pracoval pre obec zo svojho domu.

Kde bol prvý notársky dom v Ľubeli, sme minule nenapísali. Autor mal síce svoje poznanie, potešilo ma však, že sa našli čitatelia Ľubeľských novín, ktorí od svojich predchodcov niečo o tom vedeli. Veľa však poznal a zdokumentoval dobovými listinami Braňo Humený (z Uličky).

A tak sa nám potvrdilo, že starý (prvý) Notársky dom v Ľubeli bol v Uličke – asi od roku 1919 – tam notár úradoval. Neskôr bola v tomto dome súčasne aj školská trieda. Po dostavbe novej budovy „Notariátu" – neskoršie známej ako „Zdravotné stredisko" – si starý notársky dom kúpili naši občania (u Cvajnov).

Notári aj richtári patrili ku každoročne voleným orgánom a podľa zákona boli poverený spravovaním obce. Obce mali povinnosť zamestnávať notára na vedenie obecnej administratívy (a musel mať požadované vzdelanie). Bol tiež pomocným a poradným orgánom richtára.

Richtár bol vybavený najväčšou právomocou. K jeho povinnostiam patrilo viesť hospodárstvo obce a spravovať obecné financie.

Len pre zaujímavosť uvádzam, že z originálnych listín s osvedčenými podpismi z rokov 1931-1936 vzťahujúcich sa na prevod urbárneho majetku, ktoré predložil Braňo Humený (z Uličky), predseda urbáru, sa dočítame, že richtárom v tomto čase bol Ondrej Humený (Braňov starý otec), predsedom urbáru bol Ondrej Húlek, pokladníkom bol Ondrej Kubík Ondrík, Píľus. Ďalej sa ako verejný notár uvádza Dr. Ladislav Mitták a nie je bez zaujímavosti meno advokáta Dr. Artura Teichnera (1936).

To sú len také niektoré stariny z našej obce.

Ctime si históriu našej obce, veď ju tvorili naši predchodcovia – rodičia a prarodičia našich rodičov. Rozprávajme sa o tom a zaspomínajme si na nich i na pomery, v ktorých žili, veď žili pre nás. Tento vianočný čas je na to vhodný a táto doba si to žiada.

-bko-

Naša kaplnka v jesennom šate; foto: Dominika Droppová

ĽUBEĽSKÉ NOVINY – informačný občasník pre občanov. XIV. ročník. Vydáva: Obec Ľubeľa, Ľubeľa 346, 032 14. IČO: 00 315 567. Tel.: 044/5593246, email: lubela@lubela.sk, web: www.lubela.sk. Redakčná rada: PhDr. Mgr. Mariana Magerčiaková, PhD., MPH, MBA (predsedníčka redakčnej rady), Ing. Erik Gemzický, PhD., Mgr. Jana Mlynarčíková, JUDr. Branislav Kubík - Ondrík, Ing. Stanislav Morong, PhD., Mgr. Erika Miklášová. Vydavateľ nezodpovedá za obsah reklamy a inzercie. Evidenčné číslo v MK SR: EV 5454/16. ISSN: 2453-9791. Vytlačil: REPROservis v náklade 500 výtlačkov. Distribúcia vlastná. Vydanie: december 2021.